

คู่มือ ECPAT

ปกป้องน้องน้อยจากภัยออนไลน์

คู่มือ ECPAT : ปกป้องน้องน้อยจากภัยออนไลน์

จงเจริญ ศรแก้ว กริมส์แมนน์ แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษของ Carol Livingston

ขอขอบคุณ Riitta Koskela, John Carr, Muireann O Briain, Mark Hecht, Denise Ritchie และ Agnes Fournier de St. Maur สำหรับคำแนะนำด้านเทคนิคและบางส่วนของเนื้อหา

ภาพประกอบโดย Katarina Dragoslavic
บรรณาธิการฉบับแปลภาษาไทย จิตรากรณ์ วันสพงศ์

หนังสือเล่มนี้ แปลและพิมพ์โดยได้รับลิขสิทธิ์อย่างถูกต้องตาม
กฎหมายจาก ECPAT International, 2000

จัดพิมพ์โดย ECPAT International, เมษายน 2545

328 ถ.พญาไท ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ : +662 215 3388, 611 0971-2

โทรสาร : +662 215 8272

อีเมลล์ : info@ecpat.net

เว็บไซต์ : <http://www.ecpat.net>

งานแปลและตัดแปลงเนื้อหาฉบับภาษาไทยของหนังสือเล่มนี้ ได้รับการสนับสนุนจาก
องค์กรยูนิเซฟประเทศไทย

สารบัญ

บทนำ	2
อินเทอร์เน็ต	4
• เทคโนโลยีใหม่คืออะไรและทำงานอย่างไร	4
• ไอเอสพี (ISP) คืออะไรและมีความสำคัญอย่างไร	5
• ผู้คนติดต่อสื่อสารกันอย่างไรบนอินเทอร์เน็ต	7
ภัยร้ายบนอินเทอร์เน็ต	12
• โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นักล่อลวงเด็กนิยมใช้	12
• ทำไมนักล่อลวงเด็กจึงชอบเทคโนโลยีใหม่ ๆ	14
ว่าด้วยเรื่องประเด็นทางกฎหมาย	16
• สื่อลามกเด็กคืออะไร	16
• ทำไมสื่อลามกเด็กจึงถือเป็นปัญหา	17
• การดำเนินการในระดับสากล	18
• ประเด็นที่สำคัญทางกฎหมาย	20
• สิทธิในการแสดงออก	24
ปกป้องน้องน้อย	27
• คู่มือปกป้องน้องน้อยจากภัยออนไลน์	27
• โปรแกรมสำหรับบล็อกกรองและจัดอันดับ	29
• การดำเนินการในปัจจุบัน	32
• บทบาทของท่าน	35
• สถานการณ์ในประเทศไทย	42
• ว่าด้วยสื่อลามกเด็กในกฎหมายไทย	46
แหล่งข้อมูล	49
• เว็บไซต์ที่มีประโยชน์	50
• โปรแกรมปิดกั้น กลั่นกรอง และติดตามการใช้งาน	51
• องค์กรต่าง ๆ	51
• สายด่วนแจ้งข่าวต่าง ๆ	53
• เว็บไซต์ภาษาไทย	55
ภาคผนวก	59
I. นโยบายของ ECPAT เรื่องสื่อลามกเด็ก	59
II. พจนานุกรม	61

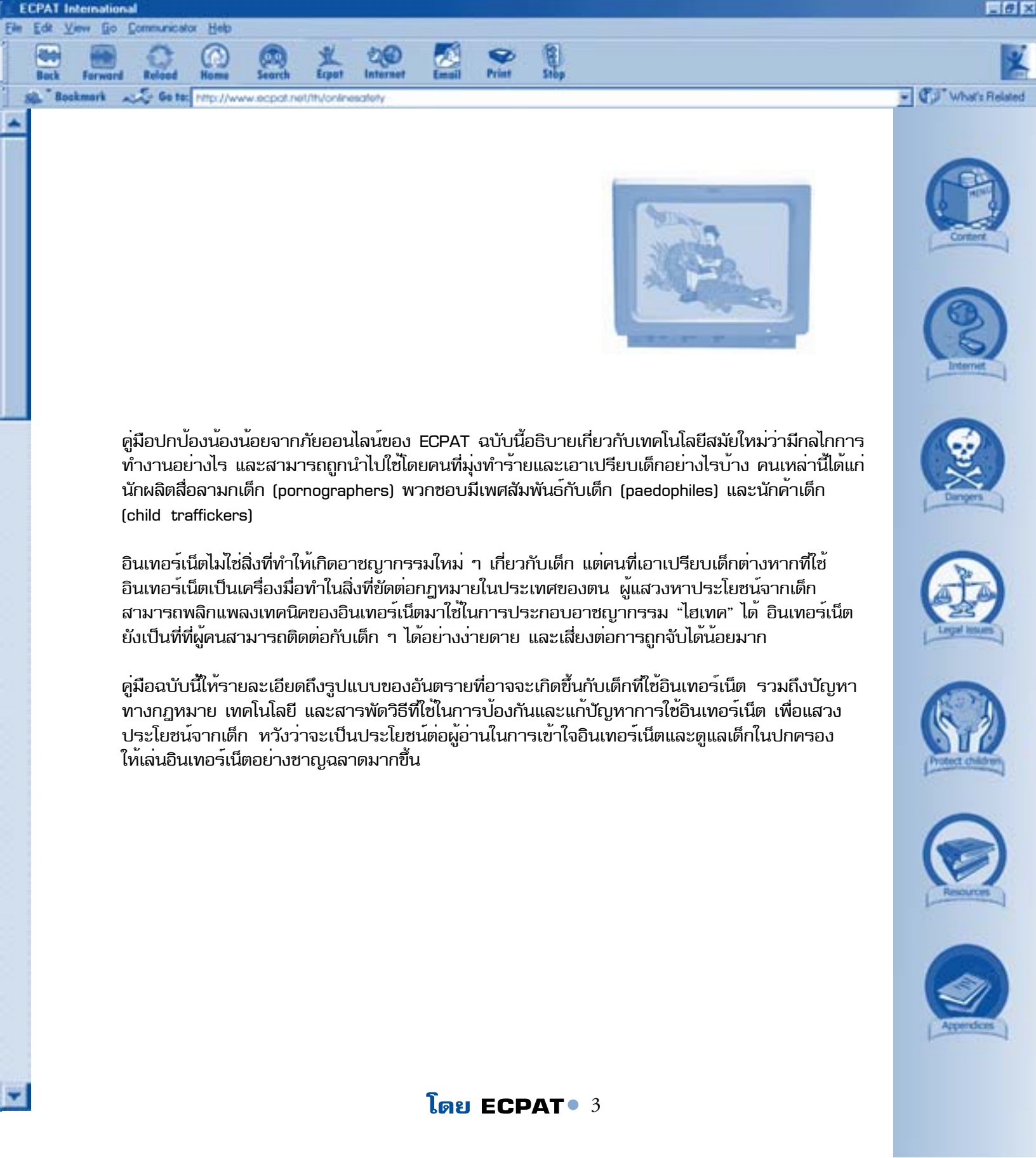
บทนำ

เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยให้เราติดต่อสื่อสารกันได้รวดเร็วขึ้นก็จริง แต่ก็สร้างปัญหาให้กับเราได้อย่างคาดไม่ถึง

ลองนึกย้อนไปเมื่อสิบปีที่แล้ว คงไม่มีใครนึกว่านักท่องเที่ยวนำสามารถส่งอีเมลล์จากเมืองเล็ก ๆ อันสงบสุขอย่างหลวงพระบางไปยังทุกหนทุกแห่งในโลกได้ ใครจะคิดถึงว่าชาวออสเตรเลียเกินครึ่ง และชาวเกาหลีอีกกว่าร้อยละ 40 จะมีอินเทอร์เน็ตใช้ และคงไม่มีใครคิดถึงเช่นกันว่า คุณยายผู้อาศัยอยู่ที่กรุงมอสโก ประเทศรัสเซียสามารถเห็นหน้าค่าตาและพูดคุยกับหลาน ๆ ที่อยู่ไกลถึงกรุงเฮาเปาโล ประเทศบราซิล โดยใช้กล้องถ่ายภาพรูปขนาดจิ๋วสองตัวมาติดตั้งเชื่อมกับอินเทอร์เน็ต

ในสหัสวรรษนี้ ใคร ๆ ก็สามารถซื้อคอมพิวเตอร์และครอบครองอำนาจการสื่อสารด้วยเงินเพียงไม่กี่หมื่นบาท ทั้งที่ในสมัยก่อน มูลค่าของมันมีราคาค่าหลายล้านบาท เดียวนี้ใคร ๆ ที่มีอีเมลล์และเครื่องสแกนเนอร์ก็สามารถส่งภาพถ่ายไปให้เพื่อนและสมาชิกครอบครัวที่อยู่ห่างไกลได้ ผู้คนยังสามารถนำภาพถ่ายสองภาพมาตัดต่อเข้าด้วยกันเป็นภาพเดียว เรียกเป็นภาษาเทคนิคว่า Morph ทำให้ได้ภาพใหม่ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หรือ Chat ทำให้ผู้คนมีเพื่อนใหม่ ๆ ได้ทั่วโลก หรือช่วยให้สามารถติดต่อกับเพื่อนเก่า ๆ ได้ตลอดเวลา โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการประชุมทางวีดิทัศน์ (Video conferencing) มีจำหน่ายอย่างแพร่หลายในท้องตลาด รวมทั้งการประชุมเหมือนจริง (Real-time) และการแสดงสด (Live shows) ผ่านอินเทอร์เน็ต ก็ช่วยนำคนที่อยู่คนละมุมโลกมาพบปะกันในเวลาเดียวกันทางอินเทอร์เน็ต

ไม่ว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่จะมหัศจรรย์และน่าทึ่งเพียงใด มันก็เป็นเพียงเครื่องมือรับใช้มนุษย์เท่านั้น การประดิษฐ์เครื่องมือสื่อสารอันทันสมัยเหล่านี้ได้มีฐานทางศีลธรรมเป็นตัวกำกับ เครื่องมือเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่ดีหรือเลวในตัวของมันเอง จึงเป็นเรื่องน่าเศร้า เมื่อในขณะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่นี้มีคุณอนันต์ต่อการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้สำหรับคนจำนวนมาก มันก็มีโทษมหันต์เมื่อถูกผู้ที่จ้องจะแสวงประโยชน์จากเด็กใช้ เป็นเครื่องมือก่อการมิชอบ อินเทอร์เน็ตช่วยให้นักล่องหนเหล่านี้ทำงานได้ง่ายขึ้น และเข้าถึงมุมต่าง ๆ ของโลกมากยิ่งขึ้น

คู่มือปกป้องน้องน้อยจากภัยออนไลน์ของ ECPAT ฉบับนี้อธิบายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ว่ามีกลไกการทำงานอย่างไร และสามารถถูกนำไปใช้โดยคนที่มุ่งทำร้ายและเอาเปรียบเด็กอย่างไรบ้าง คนเหล่านี้ได้แก่นักผลิตสื่อลามกเด็ก (pornographers) พวกเขาชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (paedophiles) และนักค้าเด็ก (child traffickers)

อินเทอร์เน็ตไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรมใหม่ ๆ เกี่ยวกับเด็ก แต่คนที่เอาเปรียบเด็กต่างหากที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือทำในสิ่งที่ขัดต่อกฎหมายในประเทศของตน ผู้แสวงหาประโยชน์จากเด็กสามารถพลิกแพลงเทคนิคของอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการประกอบอาชญากรรม “ไฮเทค” ได้ อินเทอร์เน็ตยังเป็นพื้นที่ที่ผู้คนสามารถติดต่อกับเด็ก ๆ ได้อย่างง่ายดาย และเสี่ยงต่อการถูกจับได้น้อยมาก

คู่มือฉบับนี้ให้รายละเอียดถึงรูปแบบของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ต รวมถึงปัญหาทางกฎหมาย เทคโนโลยี และสารพัดวิธีที่ใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหากการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อแสวงหาประโยชน์จากเด็ก หวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการเข้าใจอินเทอร์เน็ตและดูแลเด็กในปกครองให้เล่นอินเทอร์เน็ตอย่างชาญฉลาดมากขึ้น

อินเทอร์เน็ต

เทคโนโลยีใหม่คืออะไร และทำงานอย่างไร?

อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตคือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีพื้นที่ครอบคลุมไปทั่วโลกหลักการเบื้องต้นของอินเทอร์เน็ตคือ ไม่ว่าผู้ใช้บริการจะต่อเชื่อมกับระบบ ณ ที่ไหนก็สามารถส่งข้อมูลไปยังจุดหมายได้ทั้งนั้น โดยที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่รับและส่งข้อมูลไม่จำเป็นต้องเชื่อมต่อกันโดยตรง

อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำหรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมล (e-mail) อินเทอร์เน็ตใช้ส่งและแฟ้มข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตเป็นบ้านของ World Wide Web ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเว็บไซต์จำนวนมากและเชื่อมโยงไซต์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ข้อมูลที่ส่งผ่านอินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องเดินทางสายตรงตามที่เรากำหนดล่วงหน้า อินเทอร์เน็ตจะพยายามหลีกเลี่ยง “การจราจรติดขัด” บนเว็บ โดยการหาเส้นทางที่เร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการส่งข้อมูลไปถึงผู้รับ แฟ้มข้อมูลที่ส่งจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่อาจจะเดินทางผ่านซานฟรานซิสโก ลอนดอน หรือโตเกียวก็ได้ หากเส้นทางนั้นจะเป็นเส้นทางที่เร็วที่สุด

ปัจจุบันนี้ มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกติดต่อหากันประมาณ 200 ล้านกว่าคน ในปี พ.ศ. 2546 คาดว่าจะมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 500 ล้านคนทั่วโลก

ไอเอสพี (ISP) คืออะไร และมีความสำคัญอย่างไร

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้าหรือ ISP (Internet Service Providers) ถือเป็นกระดูกสันหลังของอินเทอร์เน็ต

ISP เป็นผู้บริหารจัดการคอมพิวเตอร์เครื่องหลักที่ใช้ต่อเชื่อมอินเทอร์เน็ตซึ่งเรียกกันว่า เซิร์ฟเวอร์ (Servers) เซิร์ฟเวอร์ถือเป็นจุดผ่านเข้าสู่อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ใช้บริการทั้งหลาย

ISP ให้บริการต่อสาย (dial-up access)

เข้าไปสู่อินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้บริการสามารถ

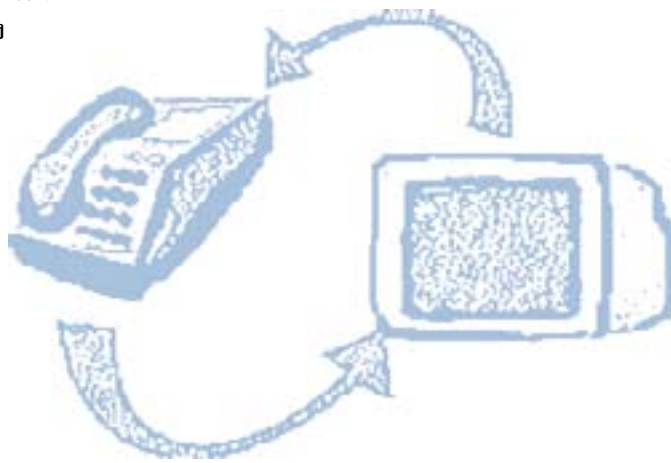
เข้าถึงกลุ่มข่าว (newsgroups) อีเมลล์หรือ

ห้องสนทนา (chat) ได้ ผู้ใช้บริการสามารถ

บันทึกข้อมูลแบบอัฟโพลด์ หรือดาวน์โหลด

โดยวิธีการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต และ ISP

เป็นผู้ให้บริการกลไกสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลเหล่านี้หากมีใครต้องการสร้างเว็บไซต์ของตนเอง ISP จะเป็นผู้จัดสรรเนื้อที่และให้ที่อยู่บนอินเทอร์เน็ต เพื่อช่วยให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ค้นหาข้อมูลได้อย่างถูกต้องเมื่อมีคนขอผ่านเข้าไปดู

ISP จะเป็นผู้กำหนดหมายเลขที่อยู่ไอพี (IP - Internet Protocol) ให้แก่คอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องที่ใช้บริการ ที่อยู่ไอพี (IP Address) นี้คือหมายเลขประจำตัวของเครื่องคอมพิวเตอร์หนึ่ง ๆ ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต และเป็นตัวบอกเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ว่าจะค้นหาคอมพิวเตอร์เครื่องนี้ได้ที่ไหน

ISP มีระบบเก็บบันทึก IP Address และชื่อที่อยู่ของสมาชิกที่ใช้บริการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะสืบสาวไปถึงตัวนักล่อลวงเด็กทางอินเทอร์เน็ตได้ แม้ว่าผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่นิยมจ่ายค่าบริการโดยบัตรเครดิตหรือให้ส่งใบเสร็จรับเงินไปตามที่อยู่บ้าน ซึ่งทำให้ทราบหลักฐานของผู้ใช้บริการ แต่มีหลายครั้งที่ผู้ใช้บริการจำนวนมากใช้ระบบการจ่ายล่วงหน้า หรือหลายคนใช้การส่งตัวแลกเงินหรือใช้การส่งเอกสารผ่านทางตู้ไปรษณีย์ ทำให้ไม่สามารถสืบค้นหลักฐานของผู้ใช้บริการได้ ดังนั้น การตรวจเบอร์โทรศัพท์ที่โทรเข้าไปที่ IP Address และเวลาที่โทรจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการดำเนินการทางกฎหมายกับอาชญากรรมที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือล่อลวงเด็ก

มีหลายประเทศที่เริ่มให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยไม่คิดมูลค่า ไม่มีการคิดค่าต่อสาย มีเพียงเฉพาะค่าโทรศัพท์เท่านั้น บริการฟรีแบบนี้ไม่นิยมเก็บประวัติของผู้ใช้บริการเป็นหลักฐาน ดังนั้น จึงง่ายแก่การใช้หลักฐานปลอม ในกรณีที่มีการประกอบอาชญากรรมขึ้น ผู้รักษากฎหมายต้องอาศัยความร่วมมืออย่างเต็มที่จาก ISP เพื่อจับผู้ละเมิดกฎหมายซึ่งอาจเป็นผู้ใช้บริการที่อยู่ในเครือข่าย

อย่างไรก็ตาม ISP อาจกลัวว่า หากเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้บริการโดยไม่ได้รับอนุญาต จะเป็นละเมิดต่อพันธุกรรมที่มีต่อลูกค้า และอาจขัดกับหลักกฎหมายด้านสิทธิส่วนบุคคลด้วย

ผู้คนที่ติดต่อสื่อสารกันอย่างไรบนอินเทอร์เน็ต

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมล (E-mail)

อีเมลหมายถึงข้อความที่อยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งผ่านระหว่างผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต อีเมลอาจเป็นข้อความธรรมดา หรืออาจเป็นแฟ้มข้อมูลที่ส่งแนบมาพร้อมกัน อีเมลยังสามารถส่งรูปภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ได้ด้วย

ลูกค้าที่ซื้อบริการอินเทอร์เน็ตมักจะได้รับบัญชีอีเมลจาก ISP โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม ถ้า ISP ตรวจสอบเจ้าของบัญชีอีเมลโดยผ่านสื่อกลาง เช่น รายละเอียดบัตรเครดิต ISP ก็จะได้รู้ว่าใครเป็นเจ้าของอีเมลนั้น ๆ

ชื่อที่ปรากฏอยู่ด้านบนของข้อความทางอีเมลนั้น จะบอกให้ผู้รับอีเมลทราบเป็นเบื้องต้นว่าใครเป็นผู้ส่งสารและใช้เส้นทางใดส่งข้อความ ในระบบส่งจดหมายทางอีเมลส่วนใหญ่มักจะระบุ IP Address โดยอัตโนมัติไปพร้อมกับจดหมาย พร้อมระบุเวลาที่ส่งไปในหัวจดหมาย รวมทั้งชื่อคอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการส่งข้อความนั้น ด้วย

ใน World Wide Web บางแห่ง เช่น Yahoo! หรือ Hotmail มีบริการให้บัญชีอีเมลฟรี ในกรณีนี้ ผู้ใช้บริการอาจให้ข้อมูลปลอมได้ เมื่อผู้ใช้บริการสมัครใช้บริการ (sign up) ทางอินเทอร์เน็ต และจะไม่มี การตรวจสอบเพื่อดูว่าข้อมูลที่ให้นั้นถูกต้องหรือไม่

กลุ่มข่าว (Newsgroups)

กลุ่มข่าวหรือนิวสกรุป (Newsgroups) คือ กระดานดำสำหรับแจ้งประกาศข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตนั่นเอง Newsgroups เป็นกระดานข่าวที่คนที่สนใจในเรื่องเดียวกันเข้ามาพบปะกัน และประกาศข้อความหรือแปะคำถามทิ้งไว้ สมาชิก Newsgroups สามารถตรวจดูชื่อหัวข้อต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลที่น่าสนใจ

ปัจจุบันมี Newsgroups นับเป็นหมื่น ๆ แห่ง และนับวันจะยิ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เว็บไซต์ที่ทำอนาจารเด็กส่วนใหญ่มักจะผ่านมานิวกรุปที่เรียกว่า "Alt.Sex" (เช็กซ์ทางเลือก)

กลุ่ม Alt.Sex แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ อีกหลายร้อยกลุ่ม หัวเรื่องของแต่ละกลุ่มย่อยเป็นตัวอธิบายว่ากลุ่มนั้น ๆ เน้นเรื่องอะไร เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก การสมรสกับสัตว์ เป็นต้น การวิจัยของ COPINE ใน ไอร์แลนด์พบว่า ประมาณ 0.07% ของนิวสกรุปเหล่านี้มีภาพอวัยวะเพศของเด็กหรือภาพการทำอนาจารเด็ก

ไอซีคิว (ICQ)

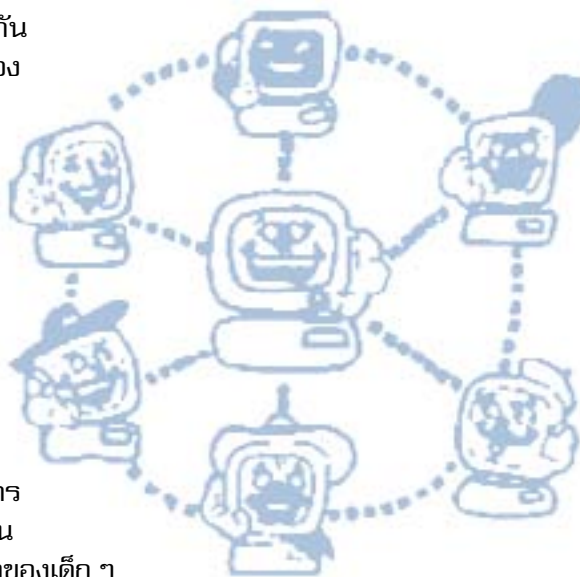
ไอซีคิว (ICQ) เป็นคำย่อที่แปลงเสียงมาจากประโยคที่ว่า "I seek you" หรือ "ฉันตามหาคุณ" เป็นระบบที่บอกให้ผู้ใช้บริการรู้ เมื่อมีบุคคลที่ผู้ใช้บริการต้องการจะติดต่อด้วยทำการต่อสายเข้ามายังอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้ไอซีคิวคนอื่น ๆ ก็สามารถติดต่อเข้ามาได้เช่นกัน ไอซีคิวเหมือนกับห้องสนทนาหรือแชทรูม (Chatroom) ตรงที่สามารถปรับเป็น Mode "ไม่สามารถมองเห็นได้" เพื่อให้ผู้ติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ตรักษาการสนทนาของตนไว้เป็นความลับ การใช้ทำเนียบไอซีคิว ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถค้นหาบุคคลที่มีความสนใจเหมือน ๆ กัน โดยที่ไม่ต้องรู้จักตัวจริงกันได้

ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Internet Relay Chat: IRC)

IRC ช่วยให้บุคคลสองคนขึ้นไปสามารถ “พูดคุย” กันทางอินเทอร์เน็ตได้โดยการพิมพ์ข้อความเข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ IRC เป็นที่นิยมกันในหมู่เด็ก ๆ และวัยรุ่น ผู้ใช้มักจะใช้ชื่อสมมติในห้องสนทนา

ไออาร์ซีแบ่งออกเป็นห้องต่าง ๆ ซึ่งมักจะระบุว่าเป็นห้องสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้ใช้บริการสามารถสนทนากันเป็นส่วนตัวได้ในห้องส่วนใหญ่ หรือพากันไปจากห้องสนทนาเพื่อพูดคุยกัน โดยไม่มีใครเห็นว่าคุยอะไรกัน

ห้องสนทนาบางแห่งมีการตรวจสอบว่าใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ แต่หลายแห่งก็ไม่มีบริการตรวจสอบใด ๆ หลายครั้งที่นักล่องลวงเด็กจะเข้ามาในห้องสนทนาและแกล้งทำเป็นเด็กเพื่อหลอกลวงข้อมูลของเด็ก ๆ ตัวจริง บ่อยครั้งที่นักล่องลวงเด็กเหล่านี้ก็พยายามหาทางหลอกให้เด็กออกมาพบและละเมิดเด็กจริง ๆ นักล่องลวงเด็กพวกนี้ อาจจะเกลี้ยกล่อมให้เด็กถ่ายภาพอนาจารของตนเองหรือของเพื่อน แล้วส่งมาให้ตัวเองดูทางอินเทอร์เน็ต

การประชุมทางวิดีโอทัศน์ และการประชุมทางโทรศัพท์

โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการประชุมทางวิดีโอทัศน์ (Real time video conferencing) เป็นสิ่งที่ยอดนิยมกว่าโปรแกรมการประชุมทางโทรศัพท์ผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet telephony) บริษัทไมโครซอฟท์มีโปรแกรมฟรีสำหรับการประชุมทางเน็ต (NetMeeting) ซึ่งผู้ใช้สามารถติดตั้งได้โดยไม่มีค่า เพียงแต่ต้องมีกล้องดิจิทัลขนาดเล็ก ซึ่งปัจจุบันมีขายในเกือบทุกประเทศด้วยราคาไม่ถึงห้าพันบาทเท่านั้นก็ทำให้ผู้คนสามารถพบปะประชุมกันทางวิดีโอทัศน์ที่มีทั้งภาพและเสียงตามเวลาจริงได้

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตจะยังใหม่อยู่มาก แต่ก็มียางานแล้วว่ามีการใช้เทคโนโลยี “การประชุมทางวิดีโอทัศน์” เพื่อถ่ายทอดกิจกรรมทางเพศกันอย่างแพร่หลาย แรกเริ่มกิจกรรมทางเพศส่วนใหญ่เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ด้วยกัน จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2539 จึงพบกรณีการถ่ายทอดสดภาพการละเมิดเด็กทางเพศทางวิดีโอทัศน์อินเทอร์เน็ตเป็นกรณีแรก

ออร์คิดคลับ (the Orchid Club)

กระบวนการทำอนาจารเด็กระดับนานาชาติที่ใช้ชื่อว่า “ออร์คิดคลับ” ถูกตำรวจคาลิฟอร์เนียที่ซานโฮเซทะเลาะเมื่อปี พ.ศ. 2539 การดำเนินการของสโมสรแห่งนี้ถูกเปิดโปงขึ้นเมื่อสมาชิกคนหนึ่งถูกจับในข้อหาละเมิดทางเพศต่อเด็ก ออร์คิดคลับมีสมาชิกจากหลายประเทศ เช่น ฟินแลนด์ ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร และแคนาดา คลับหรือสโมสรมีเน้นเป็นการรวมกลุ่มของผู้นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กกลุ่มแรกที่ถูกดำเนินการทางกฎหมาย การจับกุมครั้งนี้มีข้อหาคือ การส่งภาพการละเมิดเด็กทางเพศโดยใช้โปรแกรมการประชุมสดทางวิดีโอทัศน์ ในการถ่ายทอดสดครั้งนี้ มีผู้ชมเป็นสมาชิกสโมสรเพศชายไม่ต่ำกว่า 11 คนที่เฝ้าดูการกระทำชำเราเด็กหญิงคนหนึ่งราวกับการชมการถ่ายทอดสดฟุตบอล ในขณะที่เดียวกัน ผู้ชมเหล่านี้ก็มีการส่งข้อความไปยังชายผู้กำลังชมข่มขืนเด็กหญิงคนนั้นเพื่อขอให้ทำกับเด็กด้วยท่าทางต่าง ๆ

ภัยร้ายบนอินเทอร์เน็ต

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นัก ล่อลวงเด็กนิยมใช้

โปรแกรมรหัสลับ (Encryption software)

โปรแกรมชนิดนี้จะล๊อคแฟ้มข้อมูลหรือข้อความเอาไว้ เพื่อให้เปิดได้เฉพาะในหมู่ผู้ใช้ที่มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชนิดเดียวกันหรือมีรหัสผ่าน “รหัสผ่าน” หรือ password ที่ใช้เปิดแฟ้มนี้ อาจเป็นชุดตัวเลขที่ตั้งขึ้นมาแบบสุ่ม โปรแกรมชนิดนี้ โดยทั่วไปนิยมใช้กันในเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น ที่เปิดประตูอัตโนมัติ เครื่องกดเงินด่วน (ATM) เป็นต้น

หลายประเทศต้องการควบคุมเนื้อหาหรือข้อมูลที่เก็บไว้ในโปรแกรมเหล่านี้ จึงมีความพยายามที่จะควบคุม เช่น มีข้อกำหนดให้ผู้สร้างหรือผู้ใช้ซอฟต์แวร์แปลงรหัสต้องยื่นเรื่องกับรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ผู้รักษากฎหมายสามารถเข้าไปอ่านแฟ้มเหล่านี้ได้ ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางนี้ เห็นด้วยที่รัฐบาลควรเข้ามามีบทบาทควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต แต่มีผู้คัดค้านจำนวนมากที่กลัวว่าจะมีการใช้ระบบนี้ในทางที่ผิด โดยชี้ให้เห็นว่า อาจเกิดผิดพลาดทางเทคนิค และทำให้ผู้ไม่ประสงค์ดีใช้ประโยชน์ในทางที่ผิดจากระบบนี้ เมื่อไม่นานมานี้รัฐบาลจีนได้กำหนดให้มีการลงทะเบียน “รหัสผ่าน” ของโปรแกรมแปลงรหัสกับรัฐบาลเรียบร้อยแล้ว

โปรแกรมคอมพิวเตอร์แต่งภาพและแปลงภาพ (Graphics and Morphing Software)

เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยให้สื่อลามกกลายเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนได้ เพียงแค่มีเครื่องสแกนเนอร์ราคาถูก ๆ สักเครื่อง ก็สามารถนำภาพไปใส่ไว้ในอินเทอร์เน็ต หรือส่งทางอีเมลถึงคนอื่นได้แล้ว

ภาพเด็กหรือผู้หญิงธรรมดา ๆ ภาพหนึ่งเมื่อสแกนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วก็สามารถนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สร้างและตกแต่งภาพ เช่น Photoshop และ Illustrator หรือ PhotoEditor มาปรับแต่งภาพไม่ว่าจะเป็นการนำภาพหลาย ๆ ภาพมาใส่ไว้ในภาพเดียวกัน หรือตัดบางส่วนของภาพออกบิดเบือนภาพจากความเป็นจริง หรือสร้างภาพปลอม การแปลงรูปภาพเหล่านี้เราเรียกกันว่า “การแต่งภาพ” (morphing) ในประเทศไทยมีผู้นิยมใช้วิธีการเหล่านี้ตัดใบหน้าของดาราดหญิงที่มีชื่อเสียงไปต่อกับภาพเปลือยของคนอื่นแล้วนำไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

กฎหมายคุ้มครองเด็กในหลายประเทศ จะเอาผิดกับกรณีสื่อลามกอนาจารเด็ก ก็ต่อเมื่อภาพเหล่านี้เป็นภาพของเด็กจริง ๆ และมีการล่วงละเมิดเด็กที่เกิดขึ้นจริง ๆ ดังนั้น ผู้ต้องหาอาจจะแก้ตัวได้ว่าภาพลามกที่ใช้กลวิธีการตัดแต่งภาพนั้นไม่ใช่ภาพเด็กจริง ๆ จึงไม่อาจถือว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายได้ อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศ เช่น สหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา ภาพลามกเด็กที่ไม่ใช่ภาพจริง แต่เป็นภาพที่ลอกเลียนหรือปรับแต่งขึ้นมานั้นก็ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย

ทำไมนักล่อลวงเด็กจึงชอบเทคโนโลยีใหม่ ๆ

ผู้ที่จ้องจะเอาเปรียบเด็กชอบเทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วยเหตุผลเดียวกันผู้คนที่ทั่วไป นั่นคือ เทคโนโลยีใหม่ทำให้การสื่อสารง่ายขึ้น เร็วขึ้น และมีราคาถูกลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารระหว่างผู้คนที่อยู่ห่างไกลกัน ก่อนที่คอมพิวเตอร์จะแพร่หลาย การเผยแพร่ แลกเปลี่ยน ซื้อขายภาพลามกเด็กมักใช้วิธีจัดส่งทางไปรษณีย์หรือจัดจำหน่ายอย่างลับ ๆ ผ่านเครือข่ายพิตกกฎหมาย ผู้ซื้อและผู้ขายจะต้องรู้จักคุ้นเคยกันจนไวใจได้ ผู้ขายจึงจะยอมขายภาพเหล่านี้ให้ แต่เมื่อผู้คนใช้คอมพิวเตอร์และเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้นการเผยแพร่ภาพอนาจารเด็กก็เป็นเรื่องง่าย และสะดวกรวดเร็ว

ผู้ที่นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการคบหาและสื่อสารกับคนอื่น ๆ ที่มีรสนิยมเหมือนกัน ยิ่งเมื่อได้พบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นกันมากขึ้น ก็ยิ่งทำให้คนกลุ่มนี้เชื่อมั่นว่า รสนิยมทางเพศของพวกตนเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีการหว่านล้อมชักชวนให้ผู้ที่อรรถนิยมเข้าร่วมกิจกรรมนานาที่นำไปสู่การล่วงละเมิดเด็ก คนเหล่านี้ยังคงยโสหาพรรคพวกเพิ่มเติมตามห้องสนทนาต่าง ๆ เพื่อขยาย “เครือข่าย” ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

การเข้าถึงภาพลามกอนาจารของเด็กผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กสามารถสะสมภาพใหม่ ๆ ได้ทันทีโดยไม่ต้องสั่งซื้อและรอรับทางไปรษณีย์คนกลุ่มนี้ยังชอบเข้าไปตามห้องสนทนาต่าง ๆ ที่มีเด็ก ๆ อยู่ แล้วแปลงปลอมตัวเป็นเด็ก พูดคุยเพื่อจะได้สร้างความไวเนื้อเชื่อใจจากเด็กจริง ๆ และสามารถหลอกล่อเด็กให้ออกมาพบได้ ข้อมูลจากหน่วยตุลาการของประเทศสหรัฐอเมริการะบุว่า จากการสำรวจเด็กอายุ 10-17 ปี จำนวน 1,501 คนในปี พ.ศ. 2543 มีเด็กจำนวน 1 ใน 33 คนเคยถูกชักชวนให้ออกไปพบกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เคยได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตหรือเคยได้รับเงินหรือของขวัญที่เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตส่งมาให้ เด็ก 1 ใน 5 คนบอกว่าเคยถูกหว่านล้อมในเชิงขอให้มีเพศสัมพันธ์

อินเทอร์เน็ตยังทำให้พวกชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กขยายเครือข่ายปฏิบัติการออกไปในระดับโลก มีอยู่กรณีหนึ่ง เจ้าหน้าที่สืบพบภาพลามกเด็กถึงห้าหมื่นกว่าภาพในเซิร์ฟเวอร์ที่กรุงมอสโคว์ แต่ความจริงแล้วเซิร์ฟเวอร์นั้นถูกควบคุมโดยอีเมลล์จากสหรัฐอเมริกา เจ้าของเซิร์ฟเวอร์คิดว่าดาวนโหลดภาพเดือนละ 100 ดอลลาร์สหรัฐฯ จากสมาชิกแต่ละคน ซึ่งจะได้รับรหัสผ่านเฉพาะ เช่นเดียวกับอาชญากรรมอื่น ๆ ผู้ที่ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กยอมชอบอินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้ตนเองปกปิดหลักฐานส่วนตัวได้ เช่นการใช้ชื่อปลอมในห้องสนทนา ใช้ที่อยู่อีเมลล์ปลอม และใช้โปรแกรมที่สามารถปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ส่ง ทำให้คนเหล่านี้ไม่ต้องกลัวถูกดำเนินการตามกฎหมาย คนเหล่านี้ยังสามารถอาศัยความเป็นสากลและไม่มีพรมแดนของอินเทอร์เน็ต โดยจัดทำเว็บไซต์และเก็บแฟ้มต่าง ๆ ไว้ในเซิร์ฟเวอร์ซึ่งตั้งอยู่ ณ ประเทศหรือเขตแดนที่กฎหมายด้านสื่อลามกเด็กหรือกฎหมายคุ้มครองเด็กยังไม่หยั่งล้นอยู่

สโมสรรวันเตอร์แลนด์

เจ้าหน้าที่ตำรวจในประเทศอังกฤษได้บุกเข้าไปในบ้านของชายคนหนึ่งเพื่อทำการตรวจค้นคอมพิวเตอร์และเครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ เพราะสืบทราบมาว่า ชายคนนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ “ออร์คิดคลับ” จากการวิเคราะห์แฟ้มข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากชายผู้นี้ ทำให้ตำรวจพบหลักฐานและสืบสาวไปถึงสโมสรรวันเตอร์แลนด์ ซึ่งเป็นอีกสมาคมหนึ่งที่ผู้นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กมาชุมนุมกัน

จากนั้น องค์กรตำรวจสากลหรือ Interpol ก็ทำการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในหลายประเทศ และลงมือปฏิบัติการกวาดล้างสโมสรรวันเตอร์แลนด์เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2541 ทำให้มีสมาชิกกว่า 100 คนใน 12 ประเทศถูกจับโดยข้อหาที่มีภาพลามกของเด็กกว่า 1 ล้านภาพไว้ในครอบครอง เด็กในภาพบางคนนั้นมีอายุเพียงแค่สองขวบ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ยึดข้อมูลขนาดใหญ่กว่า 67 กิกะไบท์ที่เต็มไปด้วยภาพลามกเด็ก

สโมสรรวันเตอร์แลนด์มีวิธีการหลบหนีการสืบค้นของเจ้าหน้าที่ด้วยการสร้างรหัสใหม่และเปลี่ยนเซิร์ฟเวอร์บ่อย ๆ มีการจำกัดจำนวนสมาชิก สมาชิกใหม่จะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดจึงจะได้รับการยอมรับเข้าสู่สโมสรรวันเตอร์แลนด์ คุณสมบัตินั้นก็คือ บุคคลนั้นจะต้องมีภาพลามกของเด็กในครอบครองไม่น้อยกว่า 10,000 ภาพ และภาพเหล่านี้จะต้องเป็นภาพต้นฉบับที่ไม่ซ้ำกับภาพที่สมาชิกอื่น ๆ มีอยู่ สมาชิกต้องเสียค่าสมาชิกด้วย เป็นจำนวนเงินไม่ถึง 100 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อเดือน ทำให้ผู้ที่เป็สมาชิกสามารถเข้าไปดูแฟ้มภาพลามก และเข้าสู่ช่องไออาร์ซีซึ่งเป็นสถานที่นัดพบของสมาชิกสโมสรรวันเตอร์แลนด์

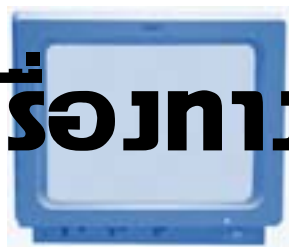
การละเมิดสิทธิเด็กภายใต้โฉมหน้าของการท่องเที่ยว

อินเทอร์เน็ตยังถูกใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้นิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กกว่าหากเดินทางไปที่ท่องเที่ยวในประเทศโลกที่สามแต่ละประเทศ จะสามารถไปหาซื้อเด็กมาบำบัดความใคร่ได้อย่างไร การวิจัยโดย Casa Alianza ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงผลกำไรที่ทำงานเพื่อเด็กเร่ร่อนในเม็กซิโกและอเมริกากลาง พบว่า ในทวีปอเมริกากลาง นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมีจำนวนเพิ่มขึ้นจนน่าตกใจ ในขณะที่ประเทศต้นทางของนักท่องเที่ยวอย่างอิตาลี เริ่มใช้กฎหมายเพื่อเอาผิดกับเว็บไซต์หรือใครก็ตามที่ให้ข้อมูลการท่องเที่ยว หรือโฆษณาการท่องเที่ยว ที่ชักชวนไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับผู้เยาว์

ว่าด้วยเรื่องทางกฎหมาย

สื่อลามกเด็กคืออะไร

การให้ความหมายของคำว่า “สื่อลามกเด็ก” หรือ Child Pornography ให้เป็นความหมายที่เข้าใจร่วมกันได้เป็นเรื่องที่ยากมาก ในแต่ละวัฒนธรรมย่อมตีความความลามกอนาจาร ความเป็นศิลปะ หรือ ความเขี้ยวบนทางเพศแตกต่างกันได้หลายระดับ ในบางประเทศ แม้แต่สื่อที่แสดงออกทางกามารมณ์ก็อาจถือว่าเป็นสื่อลามกด้วยเช่นกัน

คนจำนวนมากมักคิดภาพไม่ออกว่า ภาพของเด็ก ๆ นั้นจะมีความลามกอนาจารไปได้อย่างไร หลายคนไม่เข้าใจว่า “สื่อลามกเด็ก” นั้นหมายความว่าอย่างไร หลายคนสงสัยว่าภาพลามกของเด็กโดยตัวของมันเองเท่านั้นก็ถือว่าเป็นอาชญากรรมได้ด้วยหรือ จะต้องมียุติธรรมหรือไม่ ถูกกระทำชำเราด้วยหรือเปล่า แล้วภาพลามกที่เกิดขึ้นจากการตัดต่อหรือตกแต่งละ เป็นส่วนหนึ่งของการทำลามกอนาจารหรือไม่

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญากรรมต่อเด็กขององค์กรตำรวจสากลได้กล่าวไว้ว่า “สื่อลามกเด็กคือผลลัพธ์ของการเอาเปรียบหรือการละเมิดทางเพศต่อเด็ก ซึ่งจะเป็นโดยวิธีใด ๆ ก็ตามตั้งแต่การบรรยายให้เห็นภาพ หรือโฆษณาการละเมิดทางเพศต่อเด็ก รวมไปถึงการพิมพ์หรือภาพพร้อมเสียงซึ่งมีจุดเน้นที่การกระทำทางเพศต่อเด็กหรือที่อวัยวะเพศของเด็ก”

สนธิสัญญาขั้นต้นผนวกท้ายของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกเด็ก (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child) ตีความว่า สื่อลามกเด็กคือ ‘รูปแบบใด ๆ โดยวิธีใดก็ตามของเด็กที่อยู่ในกิจกรรมทางเพศที่เป็นจริงหรือทำปลอมขึ้น หรือรูปแบบใด ๆ ของอวัยวะเพศเด็กซึ่งจงใจทำขึ้นเพื่อการเชิญชวนทางเพศ’

สื่อลามกเด็กอาจมีได้หลายรูปแบบ การทำอนาจารทางรูปภาพเป็นตัวอย่งที่พบเห็นมากที่สุด ซึ่งหมายถึงการสร้างภาพของเด็กที่อยู่ในกิจกรรมทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง ไม่ว่าจะเป็นภาพเด็กจริง ๆ หรือภาพที่ทำปลอมขึ้นมาเอง หรือการแสดงอวัยวะเพศของเด็กในทางต่ำทราม สื่อลามกเด็กทางเสียงคือการใช้เครื่องเสียงใด ๆ ก็ตามที่ใช้เสียงของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเสียงจริงหรือเลียนเสียงขึ้นมา โดยมีจุดประสงค์เพื่อการสำเร็จความใคร่ของผู้ใช้ สื่อลามกเด็กอาจอยู่ในรูปของข้อความที่อธิบายถึงปฏิบัติการทางเพศหรือเพื่อใช้ในการทำให้สำเร็จความใคร่

ทำไมสื่อลามกเด็กจึงถือเป็นปัญหา

ตามปกติแล้ว ภาพถ่ายและวีดิทัศน์ลามกถือเป็นหลักฐานชั้นสำคัญที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีการละเมิดเด็กเกิดขึ้น การทำลามกต่อเด็กถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างร้ายแรง แม้กระทั่งเด็กซึ่งถูกบังคับหรือล่อลวงให้ดูภาพลามกก็ถือว่าถูกละเมิดด้วยเช่นกัน การผลิตสื่อลามกเด็กเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าเด็กข้ามพรมแดน เพราะเด็กที่ถูกค้าจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ในที่สุดแล้วมักจะตกเป็นเหยื่อของการผลิตสื่อลามกอนาจารด้วย

ในอินเทอร์เน็ต มีภาพลามกเด็กจำนวนมากศาลาระจัดกระจายอยู่ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเอื้อให้มีการสร้างภาพที่หลากหลายอย่างไม่มีการจำกัด และช่วยให้การส่งต่อภาพเหล่านี้เป็นไปได้ง่ายต่อการใช้งาน จึงทำให้การสะสมภาพลามกของเด็กกลายเป็นกิจกรรมหรืองานอดิเรกที่มีขนาดมหึมา

บางครั้ง ภาพลามกอนาจารของเด็กเหล่านี้ จะมีการทำหมายเลขภาพติดไว้ด้วยเพื่อให้ง่ายต่อการค้นหาและเก็บสะสม และกระตุ้นให้นักสะสมพยายามหาภาพมาเติมในชุดสะสมของตน ภาพใหม่ ๆ มักมีชื่อจริงของเด็กมาด้วย หลาย ๆ ภาพมีคำบรรยายใต้ภาพ และบางกรณีโดยเฉพาะภาพใหม่ ๆ จะเป็นภาพที่เคลื่อนไหวที่เป็นเรื่องราวเหมือนการ์ตูน

ในการผลิตสื่อลามกเหล่านี้ เด็ก ๆ มักจะถูกบังคับให้ยิ้มแย้มหรือครวญครางจนภาพที่ออกมาดูเหมือนว่าเด็กชอบที่ถูกกระทำเช่นนั้น

เด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการผลิตภาพลามกอนาจาร จะได้รับผลกระทบทางลบทางจิตใจในระยะยาวอย่างยากที่จะเยียวยาได้ ต่อให้ผู้ผลิตภาพลามกจะถูกดำเนินคดีไปแล้วก็ตาม ผลกระทบที่มีต่อเด็กก็ไม่ได้สิ้นสุดลงเพียงเท่านั้น เพราะทันทีที่ภาพลามกของเด็กหลุดออกไปเผยแพร่ในโดเมนสาธารณะ (Public Domain) บนอินเทอร์เน็ต ภาพลามกนั้นก็จะถูกส่งต่อไปเรื่อย ๆ จนไม่อาจตามเก็บคืนมาได้ และอาจจะตามหลอกหลอนเด็กไปตลอดชีวิต

สื่อลามกเด็กยังถูกใช้เป็นเครื่องมือหลอกล่อเด็กคนอื่นให้กระทำแบบเดียวกัน หลายครั้ง ผู้ผลิตสื่อลามกจะนำเอาภาพเด็กที่ถูกทำอนาจารมาให้เด็กคนอื่น ๆ ดู โดยบอกว่า การทำเช่นนี้ไม่มีอะไรผิดแปลก เด็กคนนี้ยังทำได้ และยังมีความสุขด้วย ทำไมเด็กคนอื่น ๆ จะทำไม่ได้ ก็จะทำให้เด็กคนอื่น ๆ ที่ได้ดูภาพเหล่านั้นถูกโน้มน้าวให้ทำแบบเดียวกันไปด้วย

ผู้ที่มีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครอง มีแนวโน้มสูงมากที่จะเป็นผู้ที่มีรสนิยมชอบการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กในชีวิตรจริง

การดำเนินการในระดับสากล

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ ได้กำหนดพื้นฐานการทำงานสำหรับองค์กรภาคเอกชน และหน่วยงานรักษากฎหมายในระดับนานาชาติ ระดับชาติ และระดับท้องถิ่นในการคุ้มครองเด็ก จากการถูกละเมิดในอินเทอร์เน็ต รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้มีภาระผูกพันที่จะสร้างระบบกฎหมาย เพื่อให้สิทธิของเด็กได้รับการปกป้องคุ้มครอง อันรวมไปถึงสิทธิที่จะไม่ถูกรักษาทารุณในรูปแบบใด ๆ ก็ตาม

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2532 และในวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2532 มีจำนวนประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ถึง 191 ประเทศ (ซึ่งรวมทุกประเทศในโลกยกเว้นประเทศโซมาเลีย และสหรัฐอเมริกา)

สื่อลามกเด็กไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม ถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิเด็ก

ซึ่งระบุอย่างชัดเจนในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ ที่รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกลงนามสนับสนุน

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ

ข้อที่ 34 ระบุว่า

“รัฐภาคีมีหน้าที่ปกป้องเด็กจากถูกการแสวงประโยชน์ทางเพศและถูกการกระทำทารุณทางเพศในทุกรูปแบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการระดับชาติระดับทวิภาคี และระดับพหุภาคีเพื่อป้องกัน

- ก) การชักนำหรือขู่ขู่เด็กให้เข้าร่วมกิจกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมาย
- ข) การใช้ประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณีหรือการปฏิบัติทางเพศที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ
- ค) การใช้ประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกหรือในสื่อลามก”

ในทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลทั่วโลกตระหนักถึงความจำเป็นของการร่วมมือกันในการดำเนินการคุ้มครองเด็ก ผลจากความร่วมมือนี้ ทำให้เกิดการประชุมระดับโลกเพื่อต่อต้านการกระทำทารุณทางเพศต่อเด็ก (The First World Congress Against Commercial Sexual Exploitation of Children) ขึ้น ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539

มีการรับรอง “วาระเพื่อปฏิบัติการ” (Agenda for Action) อย่างเป็นทางการโดยรัฐบาลจาก 122 ประเทศที่เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้น

วาระเพื่อปฏิบัติการนี้กำหนดให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนในระดับชาติและระดับสากล รวมไปถึงสมาชิกอื่นในประชาสังคม ทำงานร่วมกันเพื่อต่อสู้กับปัญหาการค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกเด็ก และการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ

สนธิสัญญาขั้นต้นผนวกท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 ได้มีการรับรองสนธิสัญญาขั้นต้นผนวกท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child) โดยสมาชิกผู้ใหญ่แห่งสหประชาชาติในเรื่องที่ว่าด้วย การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และการกระทำลามกต่อเด็ก

สนธิสัญญาขั้นต้นฯ นี้ ได้ขยายมาตรการบางส่วนที่มีอยู่ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติแล้ว เพื่อให้ประเด็นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น หนึ่งในประเด็นนั้นก็คือ การผลิตสื่อลามกเด็กซึ่งมีอยู่ในวาระประชุมระดับสากลว่าด้วยการต่อต้านสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต ณ กรุงเวียนนา พ.ศ. 2542

ภายในข้อกำหนดของสนธิสัญญาขั้นต้นฯ นี้ รัฐบาลให้สัตยาบันจะต้องประกันว่า การผลิต การแจกจ่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอให้ การขาย หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกเด็ก ถือเป็นอาชญากรรม หากการกระทำดังกล่าวนี้มีเพื่อจุดประสงค์ที่จะละเมิดทางเพศต่อเด็ก ความพยายามใด ๆ ที่นำไปสู่การกระทำความผิดดังกล่าวหรือการสมรู้ร่วมคิดหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด จะต้องมีกำหนดไว้ในกฎหมายอาญาของประเทศซึ่งให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาขั้นต้นฯ นี้

การปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาฯ นี้ ครอบคลุมการกระทำซึ่งเกิดขึ้นภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ หรือการกระทำโดยบุคคลหรือโดยลักษณะองค์กร

สนธิสัญญาฯ นี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อมีประเทศที่ให้สัตยาบันครบ 10 ประเทศ

ประเด็นที่สำคัญทางกฎหมาย

ความแตกต่างของกฎหมาย

ความยากลำบากในการเอาผิดต่อการทารุณทางเพศต่อเด็กในอินเทอร์เน็ตคือ ประเทศต่าง ๆ มีตัวบทกฎหมายที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง เช่น แต่ละประเทศมีนิยามของคำว่า เด็ก การกระทำลามก และรูปแบบของการกระทำลามกที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง การดำเนินคดีจะต้องดูที่การกระทำนั้น ๆ ว่า ทำโดยเปิดเผยหรือเพียงแต่มีเจตนาที่ถือว่ามีความผิดกฎหมาย ในแต่ละประเทศยังมีความแตกต่างกันอีกตรงที่ว่า การมีสื่อลามกไว้ในครอบครองเฉย ๆ หรือว่าจะต้องมีเด็กจริง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องจึงจะถือว่าเป็นอาชญากรรม การที่กฎหมายประเทศต่าง ๆ ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้ ทำให้ผู้ละเมิดกฎหมายแสวงหาช่องว่างจากเขตอำนาจรัฐที่ยังมีจุดอ่อนในเรื่องการป้องกันการกระทำทารุณ และทำลามกต่อเด็กได้โดยง่าย

ตัวอย่างเช่น เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ประเทศญี่ปุ่นเพิ่งจะบังคับใช้กฎหมายที่ให้คำนิยามสื่อลามกเด็ก และห้ามการเผยแพร่ การจำหน่าย และการแสดงสื่อเหล่านี้ ก่อนหน้าที่จะมีการออกกฎหมายฉบับนี้ ญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นแหล่งต้นตอของการผลิตสื่อลามกเด็กจำนวนมาก ข้อมูลจากตำรวจเยอรมันที่ได้จากการร้องเรียน ผ่านสายด่วนแจ้งข่าว (Hotline) พบว่า 81% ของการร้องเรียนเกี่ยวกับโฮมเพจนั้นมีแหล่งผลิตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่สามารถดำเนินคดีได้ เนื่องจากไม่ได้ละเมิดกฎหมายเยอรมันหรือกฎหมายประเทศใด ๆ นอกจากนี้คดีที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตประมาณ 50% นั้นต้องทำการสอบสวนกันนอกประเทศ

ในขณะที่การออกกฎหมายในแต่ละประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกัน เพื่อเป็นหลักประกันว่า การทารุณต่อเด็กและการผลิตสื่อลามกเด็กสามารถจะถูกนำมาดำเนินคดีได้ทั่วโลก แต่กฎหมายที่มีอยู่แล้วที่มีบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเด็กในอินเทอร์เน็ต ก็ไม่ควรถูกละเลยที่จะนำมาบังคับใช้ เพราะความเร็วของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทำให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตล้าสมัยได้อย่างรวดเร็ว

เขตอำนาจรัฐ

แม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะมีความเป็นสากล แต่หน่วยงานที่มีอำนาจในการตรวจสอบควบคุมกิจกรรมในอินเทอร์เน็ตยังคงเป็นเพียงองค์กรระดับชาติ บางครั้งมีอำนาจในระดับรัฐเท่านั้น การบังคับใช้เขตอำนาจรัฐสำหรับกิจกรรมที่เป็นสากลสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ ประการแรก ดูว่าการละเมิดหรือความเสียหายเกิดขึ้นที่ไหน การส่งภาพลามกเด็กทางอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดปัญหาเขตอำนาจรัฐในจุดนี้ได้ เพราะส่วนใหญ่ไม่อาจชี้ว่าวัตถุต้นนั้นมาจากที่ไหน หรือความเสียหายเกิด ณ ประเทศใด ควรใช้กฎหมายของประเทศไหนมาจัดการ

ในกรณีของการกระทำทารุณต่อเด็กหรือการแสวงประโยชน์จากเด็ก ข้อกฎหมายของบางประเทศกำหนดว่า ผู้กระทำผิดจะต้องอาศัยอยู่ในประเทศนั้นด้วย ขณะที่กฎหมายของบางประเทศ กำหนดให้ผู้กระทำผิดต้องอาศัยอยู่ในประเทศนั้น และต้องกระทำผิดในอยู่ในเขตประเทศเดียวกัน กฎหมายในบางประเทศยังกำหนดเพิ่มไปอีกว่า ผู้เยาว์ที่เป็นเหยื่อนั้นต้องอยู่ในประเทศเดียวกันด้วย อย่างไรก็ตาม กฎหมายในหลายประเทศกำหนดให้มีการดำเนินคดีต่อบุคคลในชาติตนเองที่กระทำผิดต่อเด็กในประเทศอื่นได้ บางประเทศออกกฎหมายข้ามแดนพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องขอบเขตอำนาจรัฐในการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม ตัวอย่างเช่น ประเทศนิวซีแลนด์มีข้อกฎหมายที่เข้มงวดเพื่อหลีกเลี่ยงความยุ่งยากของการพิสูจน์เจตนา หรือแหล่งที่มาของสื่อเหล่านั้น ให้ถือว่าการมีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครองถือเป็นความผิด

สภาแห่งยุโรป (Council of Europe) ได้ร่วมกันกำหนดอนุสัญญาสากลว่าด้วยอาชญากรรมในโลกอินเทอร์เน็ต (CyberCrime) อนุสัญญาใหม่นี้จะช่วยตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเขตอำนาจศาล (เช่น “ใครคือผู้รับผิดชอบ” หรือ “ต้องใช้กฎหมายตัวไหน”) และจะทำให้การร่วมมือกันในการดำเนินการดำเนินคดีระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้นและง่ายขึ้น ร่างแรกของอนุสัญญาฯ นี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาฯ ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2544 และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญกำลังจัดเตรียมร่างสุดท้าย โดยคาดว่าจะพร้อมเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ลงนามได้ในปลายปี พ.ศ. 2544 รัฐที่ลงนามจะต้องกำหนดบทลงโทษทางอาญาและให้ความร่วมมือในระดับสากล ต่อการดำเนินคดีอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามร่างอนุสัญญาฯ นี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่า ไม่มีข้อพิจารณาที่ครอบคลุมถึงสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิมนุษยชน และไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยต้นทุนและความรับผิดชอบของผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ต ในการให้ความร่วมมือกับภาครัฐ เพื่อรักษากฎหมายและสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ มีผู้เสนอให้เพิ่มหลักประกันว่า จะมีการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพในการแสดงออกในร่างอนุสัญญาฯ นี้ ซึ่งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจะนำไปพิจารณา เพื่อจัดทำร่างสุดท้ายต่อไป

รูปแบบ

กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกส่วนใหญ่มักจะมิบทับัญญัติครอบคลุมไปถึงสื่อลามกเด็กด้วย แต่ในบางประเทศ สื่อลามกหมายถึงเฉพาะสื่อทางภาพเท่านั้น โดยไม่รวมสื่อทางเสียง แผ่นบันทึกซีดีที่มีข้อความหรือเสียง และกฎหมายส่วนใหญ่ไม่ครอบคลุมการส่งภาพผ่านอินเทอร์เน็ต เพราะเป็นรูปแบบที่เพิ่งถูกคิดค้นขึ้นหลังจากการออกกฎหมาย

เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างของกฎหมายในประเทศต่าง ๆ อนุสัญญาสากลฯ ฉบับใหม่จะตีความปัจจัยสำคัญของการละเมิด หรืออาชญากรรมที่มีลักษณะเฉพาะ (sui generis criminalisation)

จุดประสงค์ของข้อกำหนดนี้ ก็เพื่อคุ้มครองเด็กทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สื่อลามกเด็กจะหมายถึง “การพรรณนาโดยรูปแบบใด ๆ ก็ตามในระบบคอมพิวเตอร์ที่แสดงให้เห็นผู้เยาว์ในการกระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง” รัฐที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมทางเน็ตจะมีหน้าที่ต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ นี้ และจะต้องมีการตกลงว่าจะมีมาตรการการป้องกันเด็กในขั้นต่ำสุดด้วย

การมีสื่อลามกในครอบครองถือเป็นอาชญากรรมได้อย่างไร?

การครอบครองสื่อลามกเด็กถือเป็นการกระทำผิดทางอาญาด้วยสาเหตุหลายประการ ในบางกรณีเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มั่นใจว่าเด็กถูกกระทำทางเพศด้วยหรือไม่ หากค้นพบภาพลามกของเด็ก ก็จะเป็นหลักฐานช่วยยืนยันว่ามีการละเมิดเกิดขึ้นจริง และเป็นหลักฐานที่จะลงโทษผู้กระทำผิดต่อเด็กด้วย

บ่อยครั้งสื่อลามกเด็กที่พบจากการค้นบ้าน สำนักงาน หรือ เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเด็กที่สูญหายไป

เราอาจแย้งว่า การมีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครองไม่ควรถือว่าเป็นอาชญากรรมร้ายแรงขนาดที่จะต้องเอาผิดทางกฎหมาย แต่ในความเป็นจริงแล้ว ภาพลามกเด็กจะถูกผลิตขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการล่วงละเมิดเด็กที่มีตัวตนอยู่จริงในความเป็นจริง ดังนั้นผู้ที่มิภาพดังกล่าวก็เท่ากับช่วยสนับสนุนให้อาชญากรรมต่อเด็กเกิดขึ้น ผู้เชี่ยวชาญด้านปัญหาการทารุณกรรมเด็กกล่าวว่า บุคคลผู้มีภาพลามกเด็กไว้ในครอบครอง มักมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่กระทำทารุณกรรมต่อเด็กด้วยตัวเอง หรือเป็นคนที่ปรารถนาจะทำ ดังนั้นผู้ที่สามารถมีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครอง จึงควรเป็นผู้ที่มีอำนาจทางกฎหมายเท่านั้น

นิยามของคำว่า “เด็ก”

แม้ว่าอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติจะตีความว่า เด็ก คือบุคคลใดก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี แต่ในระหว่างประเทศต่าง ๆ หรือระหว่างรัฐในประเทศสหพันธรัฐต่าง ๆ ก็ให้นิยามคำว่า “เด็ก” แตกต่างกันไป ใช้ คำว่า “เด็ก” อาจนิยามได้จากอายุหรือความพร้อมทางเพศ นิยามส่วนใหญ่กำหนดอายุทางกฎหมายของเด็กไว้ 13 ถึง 18 ปี ในบางประเทศก็ไม่มีการกำหนดอายุของเด็กในกรณีสื่อลามกเด็ก เพราะได้กำหนดแล้วว่าสามารถดำเนินคดีได้ถ้ามีหลักฐาน

คณะทำงานย่อยเรื่องสื่อลามกเด็กของสภาแห่งยุโรป (European Union) ให้ข้อเสนอว่า กฎหมายเรื่องสื่อลามกเด็กควรครอบคลุมไปถึงเด็กจริง ๆ ผู้ใหญ่ที่แสดงท่าทางเหมือนเด็กหรือต้องการแสดงเป็นตัวแทนเด็ก รวมไปถึงภาพที่เลียนแบบ หรือตกแต่งให้ดูเป็นเด็กด้วย

สื่อลามกที่ถือเป็นอาชญากรรม

แง่มุมเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กที่ถือว่าผิดกฎหมายคือการมีไว้ในครอบครอง การเก็บสะสม การจำหน่าย การแจกจ่าย การส่งออก การนำเข้า เจตนาจะแจกจ่าย ความตั้งใจจะสร้างภาพ หรือส่งเสริมให้มีการทารุณเด็ก การสนับสนุนด้านวัตถุ การช่วยเหลือ หรือยุยงส่งเสริมให้ทำการดังกล่าวข้างต้น ในบางประเทศ ก็จะมีการพิจารณาด้วยว่ามีการจ่ายค่าตอบแทนหรือทำเพื่อการค้าหรือไม่ ขณะที่บางประเทศไม่มีข้อกำหนดในเรื่องนี้ ในบางประเทศ เริ่มมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำลามกต่อเด็ก

สิทธิในการแสดงออก

มีข้อโต้แย้งว่า บุคคลควรมีสิทธิเสรีภาพในการครอบครองสื่อลามกเด็ก หรือแลกเปลี่ยนสื่อเหล่านั้นกับผู้อื่นได้ จริงอยู่ เสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจำเป็นต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในอินเทอร์เน็ต แต่การทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก การทำอนาจารเด็กและการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือในอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นคนละประเด็นกับเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร เพราะในขณะที่ผู้ใหญ่มีสิทธิที่จะเข้าถึงสื่ออย่างเสรี เด็กก็มีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง และหน้าที่และความรับผิดชอบในการคุ้มครองเด็กนั้นก็เป็นผู้ใหญ่ทุกคน

เสรีภาพในการแสดงออกไม่ใช่สิทธิที่จะใช้ได้อย่างไม่มีขอบเขต กติกาสากลของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ได้กำหนดสิทธิหลายประการเอาไว้ ซึ่งเป็นสิทธิที่ไม่มีข้อจำกัดหรือไม่อาจถูกลบล้างได้ แต่สิทธิในการแสดงออกไม่ได้อยู่ภายใต้กรอบนี้ มาตรา 19 ของกติกาสากลฯ ได้กล่าวถึงสิทธิในการแสดงออกไว้ดังนี้

- ทุกบุคคลมีสิทธิที่จะยึดมั่นในความคิดเห็นของตนโดยไม่ถูกแทรกแซง
- ทุกบุคคลมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพในการแสวงหา ได้รับ สื่อสารข้อมูลหรือความคิดทุกรูปแบบ โดยไม่มีพรมแดน ไม่ว่าจะเป็นทางวาจา การเขียน หรือ การพิมพ์ ในรูปของศิลปะ หรือสื่ออื่นใดตามที่พอใจ

การใช้สิทธิดังกล่าวนี้จะต้องกระทำโดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นพิเศษ

...อาจอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดบางประการ แต่เป็นเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎหมาย และที่จำเป็นต้องมีไว้

เพื่อการเคารพต่อสิทธิและชื่อเสียงของบุคคลอื่น

เพื่อการปกป้องความมั่นคงของชาติหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสาธารณะหรือสาธารณสุข หรือ ศิลธรรมอันดี

ข้อกำหนดนี้แสดงว่า สิทธิในการแสดงออกในหลักกฎหมายระดับสากลนั้นมีใช้สิ่งที่ไม่มียึดจำกัด และเป็นสิ่งที่ต้องสมดุลกับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการปกป้องจากการทารุณกรรมทางเพศและการถูกละเมิดความเป็นส่วนตัวด้วย

รัฐธรรมนูญข้อที่หนึ่งของสหรัฐอเมริกา และปัญหาเรื่องการตัดแปลงภาพ

เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542 ศาลอุทธรณ์แห่งซานฟรานซิสโกได้พิจารณามาตราหนึ่งในกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองการกระทำลามกต่อเด็ก ซึ่งครอบคลุมถึงการสร้างภาพเด็กในกิจกรรมทางเพศในคอมพิวเตอร์ ได้ตัดสินว่ามาตรการดังกล่าวเป็นการขัดต่อสิทธิข้อแรกของรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยการแสดงออก การวินิจฉัยครั้งนี้ขัดกับการวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ในรัฐอื่น และคาดว่าจะมีการทบทวนโดยศาลสูงสุดอีกครั้ง

แม้ว่าการตัดสินนั้นจะระบุว่า “สามารถบังคับใช้กฎหมายกับภาพคอมพิวเตอร์ที่แปลงจากเด็กที่มีตัวตนได้...” ผู้สืบสวนก็ยังกังวลว่าการวินิจฉัยเช่นนี้ จะถูกนำไปใช้ทำให้คดี “เป็นที่น่ากังขาอย่างยิ่ง” เมื่อนำไปเสนอต่อคณะลูกขุน

เอฟบีไอ ไขว์ผลงานปราบเว็บลามก จับแล้ว 3,000 ใช้บริการภาพเปลือยเด็ก

เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 สำนักข่าวเอเอฟพีรายงานว่า นับตั้งแต่ทางสำนักงานสอบสวนกลางสหรัฐ (เอฟบีไอ) เริ่มปราบปรามภาพเปลือยเด็กทางอินเทอร์เน็ตภายใต้ชื่อว่า “ปฏิบัติการแคนดี้แมน” เมื่อเดือนมกราคมปีที่ผ่านมา ทางเอฟบีไอได้จับกุมผู้กระทำผิดไปแล้ว 89 คนใน 20 รัฐทั่วสหรัฐอเมริกา มีการค้นแหล่งเผยแพร่ภาพลามกเด็ก 266 ครั้ง โดยในจำนวนนี้ 27 คนซึ่งประกอบด้วยทั้งบาทหลวง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ยอมรับสารภาพว่าทำผิด ซึ่งทางเอฟบีไอกล่าวว่าจะเดินทางปราบปรามอย่างจริงจังต่อไป จนกว่ากับกุมและดำเนินคดีเว็บไซต์เผยแพร่ภาพลามกเด็ก รวมทั้งผู้ที่เข้าไปเป็นสมาชิกรับภาพเปลือยเด็กโดยสมัครไปผ่านอีเมลล์

ทางเอฟบีไอเปิดเผยว่า จนถึงวันนี้มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาพลามกเด็กในอินเทอร์เน็ตราว 5,000 คนในอเมริกา และราว 2,600 คนในประเทศอื่น ๆ ซึ่งตั้งแต่ทางเอฟบีไอติดตาม และตรวจสอบอินเทอร์เน็ตเผยแพร่ภาพลามก พบเว็บไซต์ที่บริการภาพเปลือยเด็กมากถึง 5,700 แห่งโดยในจำนวนนี้ถูกจับกุมไปแล้ว 3,000 คน

คดีตัวอย่าง “ชาร์ป” เสรีภาพในการแสดงออก

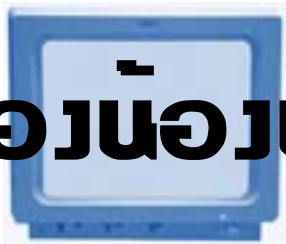
จอห์น ชาร์ป เป็นเจ้าหน้าที่ฝั่งเมืองที่ปลดเกษียณแล้ว และถูกจับด้วยข้อหาหมิ่นประมาทเปลือยของเด็กชายและเรื่องสั่นลามกเกี่ยวกับเด็ก ชาร์ปต่อสู้คดีด้วยตัวเองในศาล และสามารถชนะใจศาลในการพิจารณาคดีแล้วถึงสองครั้งว่า การตั้งข้อหาว่าเขามีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครองนั้นเป็นการล่วงล้ำเสรีภาพในการแสดงออกและสิทธิต่อความเป็นส่วนตัวของเขา ศาลจึงพิพากษาว่าเขาไม่มีความผิด

อัยการได้ยื่นฎีกาเพื่อขอคำตัดสินจากศาลสูงสุดของแคนาดา โดยหวังว่าจะมีการพิจารณาคดีความผิดนี้ใหม่ คดีของชาร์ปนี้ทำให้เราเห็นประเด็นที่ยังขัดแย้งกันอยู่ว่า สื่อลามกเด็กต้องเป็นภาพของเด็กจริง ๆ หรือเปล่าจึงจะถือว่าผิดกฎหมาย คดีตัวอย่างนี้ยังเน้นว่าสิทธิตามรัฐธรรมนูญของแคนาดานั้นเป็นสิทธิที่เป็นอุปสรรคต่อเจตนารมณ์ที่ต้องการจะคุ้มครองเด็กหรือไม่ กลุ่มที่เห็นขัดแย้งกับการตัดสินของศาลชั้นต้นรู้สึกว่ หากศาลสูงสุดไม่นำกฎหมายที่ห้ามการครอบครองสื่อลามกเด็กมาพิจารณาคำตัดสินแล้ว แคนาดาก็จะกลายเป็นฐานสำหรับพวกแสวงประโยชน์จากเด็กจากทั่วโลกที่จะนำสื่อลามกต่าง ๆ มาเก็บไว้

ECPAT International องค์กร Beyond Borders (ซึ่งเป็นองค์กรพันธมิตรของ ECPAT) และองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็กอื่น ๆ ได้ดำเนินการแทรกแซงในคดีนี้ต่อศาล บทบาทนี้ทำให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อโต้แย้งเสนอต่อผู้พิพากษาศาลสูงได้ก่อนมีการตัดสิน คำถามที่สำคัญของคดีนี้คือ การที่คน ๆ หนึ่งมีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครอง โดยที่ไม่ได้มีการละเมิดเด็ก และอาจไม่เคยมีการนำไปตีพิมพ์ แจกจ่าย หรือจำหน่าย หรือสร้างความเสียหายให้แก่เด็กเลย จะถือว่าเป็นการผิดกฎหมายหรือไม่

องค์กรพัฒนาเอกชนด้านเด็กรู้สึกว่ สิทธิเด็กควรเป็นสิ่งสำคัญเหนือกว่าสิทธิของผู้ใหญ่ กลุ่มองค์กรได้อ้างถึงอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ ซึ่งแคนาดาเป็นประเทศภาคี โดยระบุว่า ข้อที่ 3 แห่งอนุสัญญาได้กำหนดให้ถือประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้งในการกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับเด็ก องค์กรเหล่านี้โต้แย้งว่าสิทธิของเด็กที่จะได้รับการปกป้องจากการเอาเปรียบหรือการทารุณกรรมทางเพศ ควรมีความสำคัญเหนือสิทธิในการแสดงออกอย่างเสรีของผู้ใหญ่ที่มีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครอง

ปกป้องน้อยน้อย

คู่มือปกป้องน้องน้อยจากภัยออนไลน์

พ่อแม่ควรมีส่วนร่วมกับลูก ๆ ในการท่องอินเทอร์เน็ต การสอนให้ลูกรู้วิธีดูแลตัวเองในอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญมาก พ่อแม่อาจแนะนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับบล็อกกรอง และระบบการจัดอันดับเว็บไซต์ต่าง ๆ มาติดตั้งให้แก่ลูก ๆ โดยยังคงให้เด็กมีเสรีภาพในการท่องเน็ตด้วย

กฎของการท่องเน็ตอย่างปลอดภัย (NetSmart Rules)

ในหลายประเทศ กลุ่มของ ECPAT และองค์กรอื่น ๆ ได้เริ่มโครงการรณรงค์ให้ความรู้กับเด็ก ๆ คนหนุ่มสาวและผู้ใหญ่เกี่ยวกับการท่องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

กฎส่วนหนึ่งที่โครงการรณรงค์สำหรับเด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่คือ การท่องเน็ตอย่างปลอดภัย (NetSmart Rules)

- ไม่ให้ที่อยู่ที่บ้าน เบอร์โทรศัพท์ หรือชื่อโรงเรียนกับใคร ก่อนที่จะได้รับอนุญาตจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
- ไม่ส่งรูปภาพ รายละเอียดของบัตรเครดิตหรือบัญชีธนาคาร หรือข้อมูลอื่น ๆ โดยไม่ถามพ่อแม่หรือผู้ปกครองก่อน
- ไม่บอกรหัสผ่าน (Password) ให้แก่ใคร แม้แต่เพื่อนสนิทที่สุด
- ไม่นัดกับใครโดยไม่ขออนุญาตจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง และพาพ่อแม่ไปด้วยในการพบกันครั้งแรก ซึ่งควรเป็นการนัดพบกันในสถานที่เปิดเผย
- ไม่อยู่ในห้องสนทนาหรือในการประชุมทางเน็ตที่มีคนพูดหรือเขียนในสิ่งที่ทำให้ตนรู้สึกไม่สบายใจหรือเป็นกังวล และแจ้งให้พ่อแม่รับทราบถึงเหตุการณ์เหล่านั้นเสมอ
- ไม่ตอบโต้อีเมลล์หรือพูดคุยในห้องสนทนาที่มีลักษณะก้าวร้าว เชิญชวน หรือ หยาบคาย
- บอกพ่อแม่หรือผู้ปกครองเสมอหากไปเจอภาษาที่ไม่สุภาพหรือภาพที่ไม่น่าดูระหว่างที่ใช้อินเทอร์เน็ต
- เป็นตัวของตัวเองและไม่แกล้งปลอมเป็นคนอื่น
- อย่าเชื่อถ้ามีคนเสนอให้ทำอะไรที่ดูดีเกินจริง

โปรแกรมสำหรับกลั่นกรองและจัดอันดับ

โปรแกรมกลั่นกรอง (Filtering Software)

โปรแกรมกลั่นกรองและจัดอันดับถูกออกแบบมาเพื่อตรวจสอบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก โปรแกรมนี้ช่วยให้พ่อแม่และผู้ปกครองป้องกันไม่ให้เด็กสามารถเข้าไปดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม

โปรแกรมสำหรับกลั่นกรองและจัดอันดับควรจะเป็นกลางทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้ใช้แต่ละคนสามารถที่จะนำมาปรับกับมาตรฐานส่วนตัวและวัฒนธรรมของตนได้ โปรแกรมเหล่านี้ต้องมีราคาถูกและใช้ง่าย เพื่อช่วยให้พ่อแม่ที่ไม่ชำนาญเรื่องคอมพิวเตอร์ติดตั้งโปรแกรมได้เอง

โปรแกรมกลั่นกรองที่ออกมาในช่วงแรก ๆ เป็นโปรแกรมที่ไม่ซับซ้อนและใช้รหัสคำเป็นหลัก โดยที่ไม่ได้แบ่งแยกระหว่างโซเชียลมีเดียหรือโซเชียลทางการแพทย์ แต่โปรแกรมนั้น ๆ มีการพัฒนาขึ้นมาก บางโปรแกรมใช้รูปแบบอัตโนมัติที่เรียกว่า “แมงมุม (spiders)” ซึ่งจะสืบคลานผ่านอินเทอร์เน็ต และตรวจสอบว่ามีอะไรน่าสงสัยบ้าง โปรแกรมชนิดอื่น ๆ จะใช้คนจริงในการค้นหาไซต์ และจัดอันดับเนื้อหาในนั้น โปรแกรมทั้งสองชนิดนี้จะจัดประเภทเว็บไซต์ต้องห้ามไม่ให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเข้าถึง แต่โปรแกรมจำนวนมากก็ยังไม่สามารถกลั่นกรองภาพลามกโจ่งแจ้งได้ ยกเว้นเสียแต่ว่าจะมีข้อความกำกับหรือภาพนั้นอยู่ในไซต์ที่ถูกจัดอันดับไว้แล้ว

โปรแกรมกลั่นกรองทำงานในสามรูปแบบ คือ จัดทำบัญชีดำ จัดทำบัญชีขาว และทำเครื่องหมายที่เป็นกลางกำกับ บัญชีดำจะปิดกั้นการเข้าถึงไซต์ที่มีชื่อในบัญชีนั้น ขณะที่บัญชีขาวจะให้เข้าถึงได้เฉพาะไซต์ที่มีชื่อในบัญชีแต่จะปิดกั้นไซต์ที่เหลือ การทำเครื่องหมายที่เป็นกลาง หมายถึงไซต์เหล่านี้จะถูกจัดลำดับหรือมีฉลากกำกับ แต่ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ว่าจะเลือกใช้การจัดอันดับในระบบไหน

เทคนิคการทำบัญชีดำนั้นใช้กับองค์กรผู้ตรวจสอบเน็ต (Cyber Patrol) ซึ่งเป็นกลุ่มของไซต์ต่าง ๆ มากกว่า 10,000 ไซต์ ที่แบ่งเป็น 12 ประเภท พ่อแม่สามารถเลือกกลุ่มไซต์ที่ต้องการจะปิดกั้นไม่ให้ลูกตนเข้าถึงได้

ในการทำบัญชีขาวนั้น จะมีการปิดกั้นการเข้าถึงไซต์ใด ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากไซต์ที่ผู้ใช้ได้กำหนดให้เข้าถึงได้ เทคนิคนี้มีข้อจำกัดแต่ก็ปลอดภัยมากและเป็นทางเลือกที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้ใช้ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ

โปรแกรมจัดอันดับ (Rating Software)

ระบบจัดอันดับใช้ระบุรายละเอียดของเนื้อหาในเว็บไซต์หนึ่ง ๆ ตามหลักแล้ว ระบบจัดอันดับควรจะเป็นกลาง โดยไม่ติดยึดอยู่กับคุณค่าแบบชาตินิยม วัฒนธรรม หรือความคิดเห็นส่วนตัวใด ๆ ผู้ใช้ควรเป็นคนเลือกว่าจะจัดอันดับไซต์เหล่านั้นอย่างไร แต่ระบบการจัดอันดับอินเทอร์เน็ตนี้ยังไม่สามารถนำไปใช้กับห้องสนทนา หรือการประชุมวีดิทัศน์ ซึ่งเปลี่ยนไปตลอดเวลาและมีเนื้อหาที่ไม่หยุดนิ่งพอที่จะนำมาจัดอันดับได้

ฐานงานคัดสรรเนื้อหาอินเทอร์เน็ต (PICS)

ระบบจัดอันดับส่วนใหญ่มีพื้นฐานอยู่ที่ฐานงานคัดสรรเนื้อหาอินเทอร์เน็ต หรือ Platform for Internet Content Selection (PICS) ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยสมาคม World Wide Web Consortium กลุ่มผู้นำอินเทอร์เน็ตที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาสนธิสัญญาส่งเสริมการปฏิบัติงานสากลของ World Wide Web ฐานงาน PICS เป็นชุดของรายการทางเทคนิคที่จะช่วยให้บริการด้านโปรแกรม และการจัดอันดับทำงาน ร่วมกันได้แต่ตัว PICS นั้นมีความเป็นกลาง

ฐาน PICS ทำงานโดยการฝังตราอิเล็กทรอนิกส์ในเอกสารที่เป็นข้อความหรือภาพ ซึ่งจะทำให้โปรแกรมจัดอันดับตรวจสอบเนื้อหาเอกสารก่อนที่คอมพิวเตอร์จะนำเสนอเอกสารเหล่านั้น หรือส่งต่อไปให้คอมพิวเตอร์อื่น ฉลากติดตามของฐาน PICS สามารถเพิ่มเติมได้โดยผู้ตีพิมพ์ข้อมูลดังกล่าว หรือโดยบริษัทที่ให้เส้นทางเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือโดยองค์กรที่ทำการตรวจตาม

ระบบการจัดอันดับหลายระบบที่ใช้ฐาน PICS

- สภาที่ปรึกษาซอฟต์แวร์เพื่อนันทนาการ (Recreational Software Advisory Council: RSAC) ใช้ระบบ RSACi (สภาที่ปรึกษาซอฟต์แวร์เพื่อนันทนาการด้านอินเทอร์เน็ต) ซึ่งเป็นระบบที่จัดอันดับไซต์ต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต (www.rsac.org) ระบบจัดอันดับนี้คล้ายกับการจัดอันดับความรุนแรงของเกมคอมพิวเตอร์ ภาพเปลือย และคำหยาบ พ่อแม่สามารถเลือกชนิดของเนื้อหาและอันดับที่เหมาะสมให้กับลูกหลานได้
- มีการจัดทำแผนงานสร้างระบบการจัดอันดับที่เป็นสากลใน RSACi ระบบเหล่านี้ถูกกำหนดโดยองค์กรที่เรียกว่า ICRA (พันธมิตรเพื่อจัดอันดับเนื้อหาอินเทอร์เน็ต) ซึ่งได้รับประโยชน์อย่างมหาศาลจากงานของ INCORE (การจัดอันดับเนื้อหาอินเทอร์เน็ตสำหรับยุโรป) ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสหภาพยุโรป และดำเนินการโดยมูลนิธิอินเทอร์เน็ตวอช (Internet Watch Foundation) ของสหราชอาณาจักร INCORE ได้ศึกษาความเป็นไปได้ของระบบจัดอันดับใหม่ทั่วยุโรป ขณะเดียวกันก็ปรับปรุงรูปแบบของ RSACi เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาในยุโรปด้วย

- ท่องเน็ตอย่างปลอดภัย (SafeSurf) มีประเภทการจัดอันดับมากกว่า RSACi ใช้มาตรฐานของตัวเองในการจัดอันดับ SafeSurf ทำสำเนาตำแหน่งต่าง ๆ ทั่วเว็บเพื่อให้ผู้ดูแลเว็บไซต์ (web site operators) สามารถกรอกข้อความลงแบบสอบถามเรื่องการจัดอันดับ ในแต่ละประเภทจะมีทั้งหมดเก้าระดับ โดยยึดเอาอายุผู้ใช้เป็นหลัก

การจัดอันดับตัวเอง (Self-rating)

ในการจัดอันดับตัวเองนั้น ผู้จัดทำเนื้อหาจะเสนอข้อมูลเกี่ยวกับไซต์ของตนและจะได้รับรหัสอันดับสำหรับไซต์นั้น การจัดอันดับจะทำโดยผู้จัดทำเนื้อหา แต่องค์กรที่ดูแลระบบสงวนสิทธิ์ที่จะยืนยันว่า การจัดอันดับนั้นถูกต้องหรือไม่ การจัดอันดับตัวเองด้วยความสมัครใจนั้นเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมอย่างยิ่ง เพราะหากมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้โปรแกรมจัดอันดับนี้มากขึ้น ก็จะกระตุ้นให้เจ้าของเว็บเริ่มจัดอันดับไซต์ของตัวเอง ทำให้การใช้โปรแกรมจัดอันดับถูกนำไปใช้แพร่หลายยิ่งขึ้น

การกลั่นกรองโดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า (ISP)

ISP สามารถติดตั้งซอฟต์แวร์สำหรับกลั่นกรอง ถ้า ISP ควบคุมการกลั่นกรองอย่างดีพวกเขาก็จะต้องรับผิดชอบต่อเนื้อหาที่ผิดกฎหมายที่ผ่านเข้าไปในระบบ ขณะที่ผู้ใช้บริการจะต้องพึงวิธีการอื่นเพื่อตัดสินคุณภาพของเนื้อหา ถ้าผู้ใช้บริการเป็นผู้กลั่นกรองแล้ว ผู้ใช้ก็จะมีอำนาจควบคุมเหนือเนื้อหาที่ถูกกลั่นกรอง โดยที่ความรับผิดชอบอยู่กับ ISP การกลั่นกรองโดยมี ISP เป็นผู้กำหนดเองเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา การให้บริการที่คล้ายกันนี้มีอยู่ในประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศเยอรมนีด้วย

การดำเนินการในปัจจุบัน

ธรรมชาติของอินเทอร์เน็ตทำให้เขตอำนาจรัฐต่าง ๆ ต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง สายด่วนแจ้งข่าว และจรรยาบรรณของ ISP เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยในการรายงานและดำเนินการเพื่อขจัดเว็บไซต์ที่ละเมิดเด็ก สายด่วนแจ้งข่าวทำงานร่วมกับองค์กรผู้รักกฎหมายทั้งในระดับท้องถิ่นและนานาชาติ รวมทั้งองค์กรด้านตุลาการและองค์กรตำรวจสากล

สายด่วน (Hotlines)

สายด่วนรับรายงานจากสาธารณชนผ่านอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สิ่งพิมพ์ โทรสาร หรือ จดหมายเกี่ยวกับเว็บไซต์ที่ละเมิดเด็ก การประกาศไว้ในกลุ่มข่าวหรือนิวส์กรุปและบุคคลที่เอาเปรียบเด็ก สายด่วนประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการต่อสู้กับสื่อลามกเด็กและพวกชอบทารุณกรรมเด็ก หลังจากที่มีการเปิดตัวสายด่วนของมูลนิธิอินเทอร์เน็ตวอตช์ (Internet Watch Foundation) ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2539 จนถึงปลายปี พ.ศ. 2542 มีการแจ้งเข้ามาที่ศูนย์ฯ มากกว่า 20,000 รายที่ขอให้ยกเลิก ISP หลายแห่งในสหราชอาณาจักร

สายด่วนให้ข้อมูลกับสาธารณชนถึงวิธีการร้องเรียนเกี่ยวกับเว็บไซต์ที่ละเมิดกฎหมาย ขอให้ผู้จัดทำข้อมูลลบเนื้อหาที่ละเมิดออกไปจากเว็บไซต์ แนะนำให้ ISP ลบเนื้อหาเหล่านั้น และแลกเปลี่ยนข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายและเนื้อหาเว็บไซต์จากประเทศต่าง ๆ ให้แก่สายด่วนหรือหน่วยงานรักษากฎหมายอื่น ๆ สายด่วนมักส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ อย่างรวดเร็วกว่าองค์กรอื่น ๆ

สายด่วนยังส่งเสริมและช่วยเหลือให้มีการพัฒนาระบบจัดอันดับต่าง ๆ กระจายข้อมูลเกี่ยวกับบริการสายด่วนให้แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต สายด่วนแจ้งข่าวที่ดีจะต้องมีความโปร่งใสและเปิดเผยในการดำเนินงาน

สมาคมผู้ให้บริการสายด่วนในยุโรป (Internet Hotline Providers Europe: INHOPE Association) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดสายด่วนใหม่ ๆ และช่วยให้สายด่วนต่าง ๆ ทำงานประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือการสร้างเครือข่ายสายด่วนในระดับภูมิภาคยุโรป

การที่เครือข่ายระดับนานาชาติของสายด่วนจะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีกรอบข้อตกลงซึ่งกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับจัดการกับเนื้อหาที่น่าเป็นห่วง และการแจ้งข่าวให้กันและกันสายด่วนแจ้งข่าวในประเทศที่จัดทำเนื้อหาจะเป็นผู้ประเมินไซต์นั้น และดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

จรรยาบรรณผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า (ISP Codes of Conduct)

ในหลายประเทศ สมาคมผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้รวมตัวกันและร่างจรรยาบรรณเพื่อชี้แจงบทบาทและความรับผิดชอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่ผิดกฎหมายที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ต ตัวอย่างเช่น Euroispa เป็นการรวมตัวของสมาคมผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ สมาชิกของสมาคมมาจากประเทศในยุโรป 10 ประเทศ คือ ออสเตรีย เบลเยียม ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี เนเธอร์แลนด์ สเปน และสหราชอาณาจักร ซึ่งประกอบด้วยบริษัทที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตถึง 500 แห่ง

ข้อเสนอแนะสภาแห่งยุโรปเรื่องการปกป้องผู้เยาว์และศักดิ์ศรีของมนุษย์ในบริการด้านแถบเสียงภาพและข้อมูลได้กล่าวถึงหลายประเด็นที่พึงนำมาพิจารณาในการร่างจรรยาบรรณของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตดังนี้

- ISP จะต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้บริการในเรื่องของกฎเกณฑ์เบื้องต้นในการใช้อินเทอร์เน็ตและความรับผิดชอบทางกฎหมายของผู้นำเสนอเนื้อหา
- ต้องมีการปกป้องผู้เยาว์จากเนื้อหาที่เป็นอันตราย
- ควรมีการนำมาตรการคุ้มครองมาใช้ เช่น สัญญาที่เป็นภาพหรือเสียง การติดฉลากหรือการจัดประเภทหรือระบบที่จะตรวจสอบอายุของผู้ใช้ในหน้าเตือน (warning page) เมื่อทราบว่าอาจมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมปรากฏในอินเทอร์เน็ต
- ISP ควรสนับสนุนให้ผู้ปกครองรู้จักวิธีควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน เช่น การใช้ซอฟต์แวร์กั้นกรอง
- ควรมีการสำรวจหาวิธีรับข้อร้องเรียนจากสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ISP ควรส่งเสริมมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการต่อต้านเนื้อหาที่ผิดกฎหมายและละเมิดต่อศักดิ์ศรีของมนุษย์
- ควรชี้แจงให้ ISP ต่าง ๆ ทราบกฎเบื้องต้นในเรื่องของความร่วมมือสำหรับผู้ให้บริการและองค์กรผู้รักษากฎหมายต่าง ๆ
- ควรมีการรวมขั้นตอนต่าง ๆ ว่าจะมีวิธีการจัดการกับ ISP ที่ละเมิดจรรยาบรรณได้อย่างไร

ในแต่ละประเทศ จรรยาบรรณของ ISP จะเน้นความรับผิดชอบ ISP ไปในจุดที่แตกต่างกัน จรรยาบรรณของอิตาลีเน้นไปที่การปกปิดชื่อจริงของผู้ที่ใช้พื้นที่ของ ISP หนึ่ง ๆ โดยเรียกร้องให้มีการสืบค้นผู้นำเสนอเนื้อหาและพิสูจน์หลักฐานต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางกำหนดพันธุกรรมของผู้นำเสนอ ในขณะที่เดียวกันก็เน้นที่ความเป็นส่วนตัวของบุคคลและความสำคัญของการปกป้องชื่อจริง โดยดูความสัมพันธ์ระหว่างการปกป้องชื่อ และการช่วยผู้รักษากฎหมายค้นหาแหล่งที่มาของเนื้อหาที่ผิดกฎหมายได้ด้วย เช่นกัน

ตามจรรยาบรรณของอังกฤษแล้ว สมาชิกของกลุ่ม ISPA ในสหราชอาณาจักรที่ได้รับการแจ้งจาก Internet Watch Foundation (IWF) ให้ลบข้อมูลที่ไม่เหมาะสมออกจากเว็บไซต์หรือจากนิวสกริป จะต้องปฏิบัติตามในเวลาที่เหมาะสม และต้องแจ้งให้กับผู้จัดทำเนื้อหาที่รับทราบทันทีในกรณีที่ผู้จัดทำเนื้อหานั้นเป็นลูกค้าของตน

ในสหรัฐอเมริกา บริษัทสื่อสารใหญ่หลายบริษัท รวมทั้งอเมริกาออนไลน์ (America on Line) และ เอทีแอนด์ที (AT&T) ได้ร่วมมือกันให้บริการที่เรียกว่า Get NetWise Safety Service หรือบริการความปลอดภัยในการท่องเน็ต บริการนี้แนะนำสิ่งที่ควรรู้ให้กับผู้ใช้ทุกกลุ่มอายุ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเพื่อนบ้านร่วมเผ่าระวัง (Neighbourhood Watch) และข้อมูลเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย

การรับมือกับการล่วงละเมิดเด็กโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

เทคโนโลยีและโปรแกรมใหม่ ๆ เป็นทั้งเครื่องมือของนักแสวงประโยชน์จากเด็ก และเป็นเครื่องมือช่วยองค์กรผู้รักษากฎหมายในการสอบสวนคดี ตัวอย่างเช่นในประเทศเยอรมนีมีฐานข้อมูลซึ่งเก็บข้อมูล เกี่ยวกับสื่อลามก รวมทั้งบัญชีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และชื่อเล่นของผู้ผลิต ผู้แจกจ่าย และนักสะสมต่าง ๆ

นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจเยอรมันยังสร้างฐานข้อมูลที่มีภาพเด็กมากกว่า 50,000 ภาพซึ่งได้มาจาก อินเทอร์เน็ต ภาพเหล่านี้เป็นภาพที่ผลิตขึ้นมากกว่าสิบปีแล้ว ส่วนภาพลามกใหม่ ๆ ของเด็กมักจะมี อยู่ในปริมาณไม่มากนัก ฐานข้อมูลภาพลามกดังกล่าวช่วยให้ตำรวจเยอรมันสามารถระบุได้ว่า มีเด็กอย่างน้อย 300-350 คนที่ถูกกระทำทางเพศ และถูกถ่ายภาพเก็บไว้

มีการเสนอให้สร้างระบบตรวจสอบว่าภาพเด็กลามกที่จับได้ในประเทศหนึ่งนั้นมีปรากฏอยู่ในประเทศ อื่น ๆ ด้วยหรือไม่ และเชื่อมโยงภาพลามกเหล่านี้กับแฟ้มอาชญากรรมที่มีอยู่แล้วด้วย

บทบาทของท่าน

ท่านในฐานะบุคคลหรือกลุ่มต่าง ๆ สามารถช่วยต่อสู้กับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตละเมิดเด็ก ๆ ได้หลายวิธีด้วยกัน คือ

รณรงค์ให้มีกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

- ไม่ยอมรับว่าสื่อลามกเด็กเป็นสิ่งถูกต้อง ร่วมรณรงค์ให้มีการแก้กฎหมายที่ครอบคลุมบทลงโทษ การการการผลิต การแจกจ่าย และการครอบครองสื่อลามกเด็ก
- กฎหมายจะต้องกำหนดนิยามสำหรับคำว่า “สื่อลามกเด็ก” ไว้อย่างชัดเจน ในกฎหมายจะต้องถือว่า ภาพลามกเด็กที่เกิดจากการตัดต่อภาพ โดยไม่ได้มีการถ่ายจากภาพเด็กจริง ๆ (morphed pornography) ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของสื่อลามกเด็กด้วย
- แสวงหามาตรฐานในการคุ้มครองเด็กที่สูงที่สุดที่จะเป็นไปได้ ภายใต้กฎหมายของประเทศ

กฎหมายที่สอดคล้องกัน

- สนับสนุนให้ออกกฎหมายให้สอดคล้องกันทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับสากล
- รณรงค์ให้มีการรับรองและให้สัตยาบันอนุสัญญาสากลเรื่องอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต (Convention on CyberCrime)

การบังคับใช้กฎหมาย

รณรงค์สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยตำรวจเชี่ยวชาญพิเศษ ที่ทำงานต่อต้านอาชญากรรมในอินเทอร์เน็ต หน่วยตำรวจเหล่านี้ควรได้รับการอบรมมาอย่างดี และมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง

ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคและการอบรม “ตำรวจเน็ต (cyber-cops)” สนับสนุนหน่วยตำรวจให้มีเครือข่ายกับองค์กรในต่างประเทศเพื่อเรียนรู้เทคนิคเฉพาะด้านจากองค์กรอื่น ๆ และวิธีค้นหาผู้ละเมิดทางเพศกับเด็ก

การกวาดล้างครั้งใหญ่

อิตาลี

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2542 เจ้าหน้าที่ตำรวจอิตาลีเลียนจากกรมการสื่อสารได้จับผู้ต้องหา 13 คน และมีอีก 40 กว่าคนที่ยังอยู่ระหว่างการสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้อำนาจตามมาตราที่ 14 ของกฎหมายฉบับที่ 269/98 ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทำการกั้นการสื่อสารและยึดเครื่องคอมพิวเตอร์ แผ่นบันทึกข้อมูลและภาพวีดิทัศน์ และได้ค้นพบสื่อลามกเด็กจำนวนมาก โดยที่ ECPAT อิตาลีเป็นผู้ให้ข้อมูลเรื่องสื่อลามกเด็กแก่กรมการสื่อสาร

สเปน

เจ้าหน้าที่ตำรวจสเปนและตำรวจสากลได้ทะเลาะแก๊งค์สื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต โดยมีศูนย์กลางดำเนินการสืบสวนอยู่ที่ประเทศสเปน เครือข่ายสื่อลามกมีแหล่งกระจายข้อมูล 54 แหล่งใน 21 ประเทศกระจายใน 4 ทวีป

รัสเซีย

ในเดือนมีนาคม เจ้าหน้าที่ของประเทศสหรัฐอเมริกาและรัสเซียได้ร่วมกันกวาดล้างฐานสื่อลามกเด็กทาง อินเทอร์เน็ตซึ่งตั้งอยู่ในมอสโคว์ หลังจากทำการสืบสวนมานานถึงสิบเดือนเต็ม

อังกฤษ

เจ้าหน้าที่ตำรวจอังกฤษได้จับกุมผู้ต้องสงสัย 7 คนและจับเพิ่มอีก 130 คนใน 19 ประเทศทั่วโลกเพื่อกวาดล้างสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต การปฏิบัติการนี้เรียกว่า Operation Landmark ซึ่งมุ่งเป้าไปที่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ดาวน์โหลดและส่งต่อภาพลามกเด็ก มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมอีก 18 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ โปรตุเกส รัสเซีย สเปน สวีเดน ไต้หวัน ตุรกี และสหรัฐอเมริกา

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า (ISPs):

ช่วยกันรณรงค์ให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศของท่านมีจรรยาบรรณเรื่องสื่อลามกเด็ก ส่งเสริมให้ ISP เหล่านี้ร่วมมือกับตำรวจและรวมกลุ่มในหมู่ธุรกิจด้วยกันกันเองเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ

กรณีของออสเตรเลีย

ประเทศออสเตรเลียได้ผ่านร่างกฎหมายเรื่องการแก้ไขบริการออกอากาศ (บริการออนไลน์) ประจำปี พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดความรับผิดชอบของ ISP ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาต้องห้ามบนอินเทอร์เน็ต ร่างกฎหมายนี้ไม่ครอบคลุมบริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมลล์ และบริการห้องสนทนา สำหรับการควบคุมสื่อลามกเด็ก ร่างกฎหมายกำหนดว่า เด็กคือ บุคคลที่ต่ำกว่าหรือดูเหมือนอายุต่ำกว่า 16 ปี

ร่างกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2543 และเผชิญกับการวิพากษ์วิจารณ์ขนาดหนักในออสเตรเลียเอง เพราะเป็นกฎหมายที่ไม่ได้ครอบคลุมเพียงเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย แต่ยังรวมไปถึงสื่อที่รุนแรงและสื่อลามกต้องห้าม (X rate) อื่น ๆ ภายใต้กฎหมายนี้ ISP ไม่ต้องรับผิดชอบต่อเนื้อหาที่อยู่ในเซิร์ฟเวอร์ของตน ยกเว้นถ้า ISP ไม่ลบเนื้อหาเหล่านั้นทิ้งทันทีที่ใดทราบว่ามีเนื้อหาดังกล่าว แต่หากไม่ทราบว่ามีเนื้อหาลามกโดย ไม่เจตนาถือว่า ISP ไม่มีความผิดทางอาญา

บุคคลทั่วไปสามารถยื่นร้องเรียนกับการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือ Australian Broadcasting Authority (ABA) เกี่ยวกับเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บไซต์หรือโทรสารจดหมาย หรือโทรศัพท์ เมื่อได้รับแจ้ง ทาง ABA จะติดต่อและยื่นหนังสือเตือนไปที่ ISP หรือผู้จัดทำเนื้อหาเหล่านั้น ถ้าทางองค์กรเห็นว่าเนื้อหาเป็นสิ่งที่ต้องห้าม (การตัดสินใจยึดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่ออื่น ๆ) ISP จะต้องลบหรือระงับการเข้าถึงเนื้อหาเหล่านั้นภายในเวลาที่กำหนด ถ้าเนื้อหานั้นจัดทำมาจากต่างประเทศ ทาง ISP จะต้อง “ดำเนินการตามความเหมาะสม” ตามจรรยาบรรณของตนเพื่อจะปิดกั้นการเข้าถึงเนื้อหาเหล่านั้น ตำรวจออสเตรเลียจะมีการแจ้งเพื่อให้ติดต่อกับองค์กรผู้มีส่วนในต่างประเทศด้วย

สายด่วนแจ้งข่าว (Hotline)

ท่านควรสนับสนุนการทำงานของสายด่วนแจ้งข่าวในประเทศของท่าน (ดูรายชื่อท้ายเล่ม) โดยการแจ้งเมื่อพบเห็นเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมบนอินเทอร์เน็ต หรือส่งเสริมการจัดตั้งสายด่วนแจ้งข่าวที่ระดับชาติ ISP ในแต่ละประเทศอาจทำหน้าที่นี้ได้ หากจำเป็น ท่านอาจจัดตั้งสายด่วนแจ้งข่าวของตัวเอง หรือส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายระหว่างสายด่วนแจ้งข่าวด้วยกัน

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ขอให้ท่านรายงานเมื่อพบเห็นสื่อลามกเด็ก ไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การรายงาน

เราควรระลึกอยู่เสมอว่า วิธีการสอบสวนที่ยากลำบาก และตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงนั้น จะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดี ในเมืองมานิโตบา จำนวนสิบเวยัน ฮาร์ริสัน รายงานว่าคดีต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการนั้นมาจากการร้องเรียนของประชาชนจากส่วนต่าง ๆ ของประเทศแคนาดา ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเรื่องสื่อต้องห้ามเหล่านี้มีตั้งแต่พ่อแม่ นายจ้าง บริษัทรับซ่อมคอมพิวเตอร์ ไปจนถึงคู่สมรส

ยังมีการพบเห็นสื่อลามกเด็กได้เสมอเมื่อมีการสอบสวนคดีทางเพศซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของ ตำรวจ และการสืบสวนยังคงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ตำรวจจึงไม่ควรกลัวความซับซ้อน ของคอมพิวเตอร์

ผู้บริสุทธิ์ที่ถูกเอาเปรียบ: สื่อลามกเด็กในยุคอิเล็กทรอนิกส์

Canadian Police College, R.C.M.P. May 1998

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดตั้งสายด่วนแจ้งข่าว (Hotline)

- ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการ ตั้งแต่เริ่มต้นและในระหว่างดำเนินการ
- เจรจาและดึงให้ ISP เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ เพราะสายด่วนแจ้งข่าวต้องได้รับการยอมรับ ความเชื่อใจ และการสนับสนุนจาก ISP สำหรับการปฏิบัติการประจำวัน
- หน้าที่ของสายด่วนแจ้งข่าวจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ไม่ควรปล่อยให้สายด่วนแจ้งข่าวทำหน้าที่ที่ล่อแหลมต่อกฎหมาย เพราะอาจทำให้ถูกกล่าวหาได้ว่าพยายามจะตรวจสอบและเซ็นเซอร์เว็บไซต์ต่าง ๆ
- กำหนดขั้นตอนการรายงานที่ชัดเจน และเปิดเผย
- เรียนรู้ประสบการณ์จากหน่วยงานอื่นที่มีประสบการณ์ทำงานด้านนี้มาก่อน
- แจ้งให้ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตทราบเกี่ยวกับบริการสายด่วนแจ้งข่าว โดยผ่านทางสื่อทุกชนิดที่มีอยู่

* ปรับจากรายงานของ Karl Hitschmann แห่งองค์กร ISPA เพื่อใช้ในการประชุมสากลเพื่อต่อต้านสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต กรุงเวียนนา กันยายน พ.ศ.2542

ที่บ้าน

พ่อแม่ควรรู้วิธีใช้คอมพิวเตอร์ ผู้ปกครองต้องรู้ว่าเด็ก ๆ ทำอะไรบ้างระหว่างใช้อินเทอร์เน็ต ท่านต้องรับผิดชอบในฐานะที่เป็นพ่อแม่หรือผู้ดูแลเพื่อประกันว่า ลูกของท่าน “ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างฉลาด” (ดูกฎ NetSmart)

ชื่อหรือติดตั้งโปรแกรมกลั่นกรองในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่าน

ปฏิบัติการของ ACPI: รมรณรงค์เพื่อ ‘การเล่นอย่างปลอดภัย’

สมาพันธ์เพื่อต่อต้านสื่อลามกเด็ก (Accion Contra la Pornografia Infantil หรือ ACPI) เป็นองค์กรในประเทศสเปนที่อยู่ในเครือของ ECPAT ได้จัดรณรงค์ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ที่เรียกว่า ‘อันตรายที่ไร้เสียง (Jugar Tranquilo)’ โดยการให้ความรู้แก่พ่อแม่เรื่องการแยกแยะอาการของเด็กที่ถูกละเมิด และวิธีการต่าง ๆ ที่พวกเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับเด็กนิยมใช้หลอกเด็ก สมาคมผู้ปกครองและโรงเรียนจะเป็นสื่อกลางที่จะกระจายข้อมูลของการรณรงค์นี้องค์กร ACPI ยังติดตามร่องรอยของสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ตและรายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ACPI เป็นเพียงองค์กรเล็ก ๆ ที่ทำงานโดยเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร แม้เพียงในเวลาอันสั้น ก็สามารถสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอันตรายของสื่อลามกเด็กให้เกิดขึ้นกับสาธารณชนในสเปนได้

ที่โรงเรียน

ท่านต้องช่วยกันรณรงค์ให้โรงเรียนสอนทักษะแก่นักเรียนให้เข้าใจถึงประโยชน์และข้อจำกัดของข้อมูลในอินเทอร์เน็ต

เผยแพร่ “วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างฉลาด (NetSmart)” ในโรงเรียน

การรณรงค์ของเนเธอร์แลนด์

ระหว่างปี พ.ศ. 2542 องค์กร ECPAT ของเนเธอร์แลนด์ได้จัดรณรงค์สร้างความตระหนักโดยร่วมมือกับองค์กร Meldpunt Kinderporno ซึ่งเป็นสายด่วนแจ้งข่าวเรื่องสื่อลามกเด็ก การรณรงค์มุ่งเป้าไปที่คนหนุ่มสาวให้รู้วิธีที่จะท่องเน็ตอย่างฉลาด มีการแจกโปสเตอร์ 150,000 แผ่นที่มีข้อแนะนำเรื่องการท่องเน็ตอย่างปลอดภัย (Surf Safe Tips) ให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาว่า 670 โรงเรียนในประเทศเนเธอร์แลนด์

สถานการณ์ในประเทศไทย

อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

อินเทอร์เน็ตเริ่มเป็นที่รู้จักในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2530 และใช้แพร่หลายในหมู่นักวิชาการ และนักวิจัยในมหาวิทยาลัย จนมาถึงปี พ.ศ. 2538 ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตทางการค้ารายแรกก็ถือกำเนิดขึ้นทำให้อินเทอร์เน็ตเริ่มขยายแวดวงการใช้ ออกมาสู่แวดวงธุรกิจมากขึ้น ในปัจจุบันจำนวนผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้าหรือ ISP มีมากถึง 18 แห่ง

ปัจจุบันผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตประมาณร้อยละ 70 เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แต่จากนโยบายการพัฒนาไปสู่ “สังคมข่าวสารข้อมูล” และนโยบายการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตในสถานการศึกษาในชนบทและระดับตำบลก็ไม่น่าแปลกใจที่แนวโน้มการแพร่ขยายของการใช้อินเทอร์เน็ตไปสู่ชนบทจะกว้างขวางมากขึ้น

เด็กไทยกับอินเทอร์เน็ต

จากรายงานเรื่อง The Internet in Thailand: Toward a Culture of Responsibility ของ ดร. พิรงรอง รามสูต ระบุว่า อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยวิเคราะห์ไว้ว่า แม้ว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงกลุ่มอายุ 20-29 ปี แต่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นกลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุด

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (NITC) ได้ทำการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี พบว่าร้อยละ 42 ของเด็กใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน ร้อยละ 31 ท่องอินเทอร์เน็ตที่บ้าน และร้อยละ 24 ท่องอินเทอร์เน็ตที่อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ จากการสำรวจพบว่า ในการท่องอินเทอร์เน็ต เด็กส่วนมากพูดคุยกับคนแปลกหน้า เด็กส่วนมาก ใช้อินเทอร์เน็ตในการรับส่งอีเมล ใช้โปรแกรมแชท และไอซีคิว เล่นเกมและเว็บบอร์ด

จากการสำรวจเด็กไทยจำนวน 600 คนในโรงเรียน 6 โรงเรียนในประเทศไทย พบว่า เด็กจำนวนร้อยละ 93 ตระหนักดีว่า อาจจะมีอันตรายที่เกิดขึ้นจากอินเทอร์เน็ต เด็กจำนวนร้อยละ 90 รู้สึกว่าควรมีหน่วยงานคอยตรวจสอบและดูแลเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต

เด็กไทยกับ Chat Room

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ทำการสำรวจเรื่อง “วัยรุ่นไทยกับการใช้ห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (chat room) กรณีศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน/นักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” เมื่อปีพ.ศ. 2542 พบว่า

- ✦ ร้อยละ 21.6 ของกลุ่มตัวอย่างมีอายุไม่เกิน 18 ปี
- ✦ ร้อยละ 74 ของเด็กตอบว่าใช้อินเทอร์เน็ตในการหาเพื่อน
- ✦ ร้อยละ 44.5 ตอบว่าใช้เพื่อหาความรู้
- ✦ ร้อยละ 10.7 ตอบว่าเพื่อใช้หาแฟน
- ✦ เด็กจำนวนร้อยละ 44.8 ตอบว่าเคยไปพบตัวจริงของผู้ที่เคยคุยกันผ่านอินเทอร์เน็ตมาแล้ว
- ✦ เด็กจำนวนร้อยละ 70 ตอบว่ามีความคิดว่าจะออกไปพบเพื่อนที่ตนรู้จักบนอินเทอร์เน็ต มีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้นที่ตอบว่าไม่เคยคิด

บทบาทของพ่อแม่และครู

จากการสำรวจพ่อแม่จำนวน 300 คนที่มีลูกเล่นอินเทอร์เน็ต พ่อแม่จำนวนร้อยละ 44 ตอบว่าลูกเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกม พุดคุย พ่อแม่ร้อยละ 34 ตอบว่าลูกเล่นเพื่อศึกษาหาข้อมูล และความรู้ มีพ่อแม่มากถึงร้อยละ 21 ที่ไม่ทราบว่าลูกเล่นอินเทอร์เน็ตอย่างไร และเพื่ออะไร พ่อแม่ร้อยละ 40 ตอบว่าไม่ได้อยู่ดูแลลูกอย่างใกล้ชิดในขณะที่เด็กเล่นอินเทอร์เน็ต พ่อแม่จำนวนเพียงร้อยละ 24 เท่านั้นที่นั่งอยู่กับลูกด้วย และมีพ่อแม่จำนวนมากถึงร้อยละ 26 ที่ไม่รู้ว่าจะควบคุมดูแลการเล่นอินเทอร์เน็ตของลูกอย่างไร

จากการสำรวจครั้งนี้ จะพบว่า พ่อแม่ตอบว่า “ไม่รู้” ในอัตราที่สูงมาก พ่อแม่ไม่ทราบว่าลูกทำอะไรเมื่อเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พ่อแม่ไม่รู้ว่าคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนมีโปรแกรมกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ และไม่รู้ว่าลูกตัวเองนั้นเคยได้รับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือเปล่า ไม่ว่าจะเป็นทางอีเมลล์ เข้าชมเว็บไซต์ หรือในท้องสนทนา นอกจากนี้ การสื่อสารระหว่างพ่อแม่กับลูกในเรื่องอินเทอร์เน็ตก็ยังมีน้อยมาก พ่อแม่มากถึงร้อยละ 21 ตอบว่าไม่เคยพุดคุยกับลูกเลยเรื่องเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต พ่อแม่บางคนยอมรับความรู้เรื่องเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตของตนนั้นมีน้อยเพื่อเทียบกับลูก จึงรู้สึกอายที่ต้องพุดคุยกับลูกในเรื่องนี้

ส่วนในโรงเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ไว้ให้เด็กได้เล่นอินเทอร์เน็ต ก็มักจะมีครูคอยสอดส่องดูตามหน้าจอของคอมพิวเตอร์ของเด็กว่า เด็กเข้าชมไซต์ที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ แต่การให้ความรู้และการศึกษาเรื่องอินเทอร์เน็ตในห้องเรียนยังมีอยู่น้อยมาก ชั้นเรียนคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การสอนเทคนิค เช่น การทำเว็บไซต์ การสืบค้นข้อมูล แต่มิติทางด้านผลกระทบของอินเทอร์เน็ตทางสังคม หรือศีลธรรมไม่ค่อยได้รับการพุดถึงมากนัก

ทัศนคติของเด็กไทยต่อสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต

สำนักวิจัยเอแบค-เคอนซีอินเทอร์เน็ตโพลล์ นำเสนอผลการสำรวจภาคสนามเรื่อง “สำรวจทัศนคติของ กลุ่มตัวอย่างเยาวชนต่อสื่ออนาจารในอินเทอร์เน็ต” กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 19 ปีขึ้นไป ส่วนมากกำลังกำลัง ศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า

- ผู้ตอบร้อยละ 80 ไม่เห็นด้วยต่อการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารผ่านอินเทอร์เน็ต
- ร้อยละ 64.6 เห็นว่าการเผยแพร่ภาพลามกผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นการผิดศีลธรรมของสังคมไทย
- ร้อยละ 62.3 เห็นว่าควรมีกฎหมายควบคุมการเผยแพร่ภาพลามกผ่านอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะต่อการป้องกันเยาวชนไทยให้พ้นจากการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารผ่านอินเทอร์เน็ตคือ

- ผู้ปกครอง ครู ควบคุมดูแลการเล่นอินเทอร์เน็ตของเยาวชน อย่างใกล้ชิด และให้คำแนะนำที่เหมาะสม
- ออกกฎหมายควบคุมการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารผ่านอินเทอร์เน็ต
- ควรมีการเซ็นเซอร์ภาพลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ต
- รมรณรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้เยาวชน
- อบรมให้คำแนะนำเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องแก่เยาวชน

ว่าด้วยสื่อลามกเด็กในกฎหมายไทย

ตัวบทกฎหมาย

มาตรา 287 ของกฎหมายอาญากำหนดโทษของผู้ค้าหรือมีส่วนในการค้าสื่อลามกไว้ว่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนมาตรา 326 กำหนดโทษของการหมิ่นประมาทไว้ว่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 328 กำหนดโทษของการหมิ่นประมาท โดยการโฆษณาด้วยเอกสารหรือสื่อต่าง ๆ ว่าต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

บทลงโทษ

กรณีความผิดในประเทศนั้น มีกฎหมายหลายมาตราที่จะเอาผิดกับผู้กระทำได้ ในส่วนความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำภาพลามกอนาจารเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นภาพทั่วไป หรือภาพตัดต่อ หากพิสูจน์ได้ว่าการกระทำผิดเกิดในราชอาณาจักรไทย เช่น เว็บไซต์อยู่ในเครื่องเซิร์ฟเวอร์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือการตัดต่อเกิดในประเทศไทย หรือมีการครอบครองภาพดังกล่าวในประเทศไทย กฎหมายไทยก็สามารถเอาผิดได้

สถานที่กระทำความผิด

กรณีความผิดนอกราชอาณาจักรนั้น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 5 กำหนดว่า หากความผิดนั้นมีส่วนใดส่วนหนึ่งที่กระทำในประเทศ หรือผลของการกระทำเกิดในประเทศ หรือผู้กระทำประสงค์ให้มีผลในประเทศ ก็ให้ถือเป็นความผิดที่กระทำในราชอาณาจักรได้รวมไปถึงการเตรียมการที่เกี่ยวข้องด้วย

ผู้กระทำความผิด

มาตรา 8 ได้กำหนดว่า ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นคนไทยที่กระทำความผิดในประเทศอื่น หรือคนต่างด้าวที่กระทำความผิดในประเทศไทย ก็ต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร ตามมาตราความผิดเกี่ยวกับเพศในมาตรา 276 มาตรา 280 และมาตรา 285

อย่างไรก็ดี กรณีเว็บไซต์ลามกในต่างประเทศ และการติดต่อภาพบุคคลในลักษณะลามกอนาจารที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ กฎหมายไทยไม่สามารถเอาผิดได้ ดังนั้นจึงเป็นช่องว่างของกฎหมายไทย ที่ไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และการกระทำความผิดโดยอาศัยเทคโนโลยีนี้

ในปัจจุบันศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติกำลังพิจารณาข่างกฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Computer Crime) ซึ่งอาจจะมีการพิจารณากำหนดฐานความผิดในลักษณะดังกล่าวไว้ด้วย

นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการทำให้แพร่หลาย การผลิต และการค้าวัตถุลามก พ.ศ..... และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่....) พ.ศ..... ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับหลักการในการกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดด้านสื่อลามกโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะทำให้สามารถนำตัวผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะได้กระทำความผิดในหรือนอกราชอาณาจักรมาลงโทษได้

สื่อลามกในประเทศไทย

การจับกุมในกรุงเทพฯ

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 เจ้าหน้าที่เอฟบีไอของสหรัฐฯ ได้จับกุมหนึ่งในผู้ต้องสงสัยคนสำคัญที่สุดที่ชอบมีเพศสัมพันธ์ และล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโตในกรุงเทพฯ ผู้ต้องสงสัยรายนี้ชื่อ อิริด แฟรงคลิน โรลเซอร์ อายุ 49 ปี เป็นนักเปียโนแจ๊สถูกตั้งข้อหาว่าทำอนาจารต่อเด็ก รวมทั้ง “ผลิตสื่อวีดีทัศน์ในประเทศไทย ซึ่งมีภาพการกระทำทางเพศของตัวเองกับเด็กหญิง อายุ 11 ปี” เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าตรวจค้นบ้านของอิริด และพบภาพถ่ายลามก และ วีดีทัศน์ที่มีภาพเด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี จำนวนหลายคนด้วยกันในประเทศไทยผู้กระทำอนาจารต่อบุคคลที่อายุไม่เกิน 18 ปี รวมทั้งผู้จัดหาล่องลงหรือค้าเด็กชาย หรือหญิงเพื่อการประเวณี จะต้องรับโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ เอฟบีไอมีหน่วยพิเศษเพื่อสอบสวนคดีที่ผู้ใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต ในการติดต่อกับเด็กเพื่อล่อลวงมาทำอนาจารและล่วงละเมิดทางเพศ

เพื่อนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ต

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 รายงานว่าเด็กหญิงวัย 17 ปี คนหนึ่งนัดพบกับเพื่อนชายที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต จากนั้นจึงถูกข่มขืนและสังหารชีวิต เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีหัวหมากได้รับแจ้งจากพลเมืองดีว่าพบศพหญิงสาวบริเวณพงหญ้าข้างทางสภาพศพถูกข่มขืนและทำร้ายจนเสียชีวิต จากการชันสูตรศพพบว่าเด็กหญิงเสียชีวิตมาได้ไม่นานนับสัปดาห์แล้วเพื่อนสนิทของเด็กหญิงคนนี้กล่าวว่า วันที่เธอหายตัวไปเล่าให้ฟังว่าได้นัดจะไปพบกับเพื่อนชายที่เพิ่งรู้จักทางอินเทอร์เน็ต

แหล่งข้อมูล

- Redd Barna Norway (1999) Child Pornography on the Internet : Annual Report. Redd Barna Norway.
- John Carr and Annie Mullins (eds.) Children on the Internet - Opportunities and Hazards. NCH Action for Children
- Akdeniz Yaman (1997) The Regulation of Pornography and Child Pornography on the Internet. University of Leeds, UK.
- Skoog Douglas M., Murray Jane L.(1998) Innocence Exploited: Child Pornography in the Electronic Age. Canadian Police College, The University of Winnipeg.
- Department of Justice, Equality and Law Reform (1998) Illegal and Harmful Use of the Internet - First Report of the Working Group. Department of Justice, Equality and Law Reform, Ireland.
- Internet Watch Foundation (1998) Rating and Filtering Internet Content - A United Kingdom Perspective. Internet Watch Foundation.
- Aftab Parry (1997) A Parent's Guide to the Internet... and how to protect your children in cyberspace. New York. Available online: <http://www.familyguidebook.com>
- Folkaktionen mot Pornografi (1996) Commercial Child Pornography in Sweden - Silenced Knowledge & Obscured Oppression. (The People's Organisation against Pornography), Stockholm.
- O'Connell Rachel (1999) "Paedophile Networking and the Internet." News on Children and Violence on the Screen - Newsletter. UNESCO International Clearinghouse on Children and Violence on the Screen, Gotenborg, Sweden.
- European Union Green Paper on the Protection of Minors and Human Dignity in Audiovisual and Information Services. Available online: <http://www2.echo.lu/legal/en/internet/gpen-txt.html>
- Rinaldi, Arlene H. (1998) The Net: User Guidelines and Netiquette. Available online: <http://www.fau.edu/netiquette/net/index.html>
- Mark Erik Hecht and Rodney Neufeld (1999) "The Internet and International Children's Rights." Human Rights and the Internet. Hick, Halpin and Hoskins (eds.)

เว็บไซต์ที่มีประโยชน์

- Action for Children in Cyberspace (US) - Center for Media Education (<http://cme.org>) CME เน้นเรื่องการปรับปรุงคุณภาพของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะสื่อสำหรับเด็กและครอบครัว
- The Anti Pedophile Network (<http://hotstreak.net/anti/>) จัดหารายงาน ข้อมูลล่าสุดและจุดเชื่อมโยง (links) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก บริการด้านรายงานเชื่อมโยงกับ Internet Watch Foundation
- The Bertelsmann Foundation (<http://www.stiftung.bertelsmann.de/internetcontent>) อยู่ในเยอรมนี จัดทำรายงานเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต
- Casa Alianza (<http://www.casa-alianza.org>). Casa Alianza ให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ และประสานงานด้านกฎหมาย เพื่อช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนและต่อสู้กับปัญหาการแสวงประโยชน์จากเด็กในอเมริกาใต้และอเมริกากลาง
- Child Rights Information Network, CRIN (<http://www.crin.org>) ข้อมูลด้านอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กจากทั่วโลก
- Childnet International (<http://www.childnet-int.org>) ปกป้องประโยชน์ของเด็กในการโทรคมนาคมระดับสากล เว็บไซต์ชื่อ <http://www.netaware.com> กระจายข้อมูลให้แก่พ่อแม่และคร่ำทั่วยุโรปเรื่องการสอนเด็กให้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยความระมัดระวัง
- The European Union's site (<http://www.echo.lu/iap>) นำเสนอแผนปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แผนงานนี้พิจารณาโปรแกรมกลั่นกรองทั่วยุโรปและเรียกร้องให้มีข้อเสนอเพื่อสร้างระบบฮอตไลน์สำหรับยุโรป
- Meldpunt (<http://www.meldpunt.org/>) บริการฮอตไลน์ต่อต้านภาพลามกเด็กในเว็บ จัดตั้งขึ้นที่ประเทศฮอลแลนด์ในปี พ.ศ. 2539
- The Internet Watch Foundation (<http://www.iwf.org.uk>) มีสายด่วนแจ้งข่าวและเสนอรายงานต่าง ๆ
- Interpol (<http://www.interpol.int>) องค์การตำรวจสากล
- The National Center for Missing and Exploited Children (<http://www.missingkids.com>) ประสานงานข้อมูลทั่วโลกเกี่ยวกับเด็กที่หายตัวไป
- The Vienna Conference on Combating Child Pornography on the Internet (1999) (<http://www.stop-childpornog.at>) รวบรวมเอกสารการประชุมระหว่างรัฐและข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการต่อไป

โปรแกรมปิดกั้น กลั่นกรอง และติดตามการใช้งาน

- Global Chalkboard, <http://www.bascom.com>
- BESS, <http://www.bess.net>
- The Children's Internet Browser, <http://www.chibrow.com>
- Cyber Patrol, <http://www.cyberpatrol.com>
- Cyber Sentinel from Security Software Systems, <http://www.securitysoft.com>
- Cyber Snoop, <http://www.pearlsw.com>
- CyberSitter, <http://www.cybersitter.com>
- KidDesk, <http://www.edmark.com/prod/kdis/>
- N2H2, <http://www.n2h2.com>
- Net Nanny, <http://www.netnanny.com/>
- Net Shepherd, <http://www.netshepherd.com>
- Recreational Software Advisory Council, <http://www.icrq.org>
- Safe Surf, <http://www.safesurf.com>
- Surf Monkey, <http://www.surfmonkey.com/default.asp>
- Parents' Internet Resource Center, <http://parents.surfmonkey.com>
- Corporate Website: <http://kids.surfmonkey.com/company/default.asp>
- Surf Watch, <http://www.surfwatch.com/>
- The Internet Filter, <http://www.turnercom.com/if/index.html>
- X-stop, <http://www.xstop.com>

องค์กรต่างๆ

- Arcobaleno, <http://www.viesse.it>
- Australian Broadcasting Authority (ABA), <http://www.aba.gov.au>
- Cyberangels, <http://www.cyberangels.org>
- Cyber Patrol, <http://www.cyberpatrol.com/>
- Cyber-Rights & Cyber-Liberties - ระเบียบเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต <http://www.cyber-rights.org/reports/child.htm>
- Defense for Children, <http://www.defence-for-children.org/>
- Education Network Australia (EdNA) - ความปลอดภัยของน้องน้อยและอินเทอร์เน็ต <http://www.edna.edu.au/EdNA/>
- Enough is Enough - ขอนแนะเพื่อความปลอดภัย <http://www.enough.org>

- Eurochild, <http://www.eurochild.gla.ac.uk>
- European Union Action Plan, <http://www2.echo.1u/iap/>
- Filtering Facts, <http://www.filteringfacts.org>
- Focal Point against Sexual Exploitation of Children, <http://www.childhub.ch>
- INCORE - Internet Content Rating for Europe, <http://www.incore.org>
- INHOPE Association, <http://www.inhope.org>
- The International Bureau of Children's Rights, <http://www.web.net/~tribunal>
- The International Labour Organization (ILO), <http://www.ilo.org>
- The International Save the Children Alliance (ISCA), <http://www.savechildren.net>
- The International Police Organisation (INTERPOL), <http://www.interpol.int>
- The Internet Watch Foundation, <http://www.internetwatch.org.uk>
- Movement Against Paedophilia on Internet (MAPI), <http://www.info.fundp.ac.be/~mapi/mapi-fr.html>
- A report on paedophilia on the Internet, <http://www.info.fundp.ac.be/~mapi/plan.html>
- National Center for Missing and Exploited Children (NCMEC), <http://www.missingkids.org>
- NCH Action for Children (UK), <http://www.nchafc.org.uk/home.html>
- Netaware - Safe use of the Internet (an EU Awareness Project), <http://www.netaware.org>
- Net Mom, <http://www.netmom.com>
- Net Nanny, <http://www.netnanny.com>
- PedoWatch - Monitoring Paedophilia on the Internet, <http://pedowatch.org>
- Perkeo, http://www.perkeo.net/englisch/e_index.htm
- Redd Barna (Save the Children Norway), <http://childhouse.uio.no/reddbarna>
- Radda Barnen (Save the Children Sweden), <http://www.rb.se/engindex.htm>
- Safeguarding our Children - United Mothers (SOC-UM), <http://www.soc-um.org>
- UNESCO Paedophilia Conference web site, <http://www.unesco.org/webworld/childscreen/news.html>
- UNESCO International Clearinghouse on Children and Violence on the Screen, <http://www.nordicom.gu.se/unesco.html>
- UNICEF, <http://www.unicef.org>
- World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children, <http://www.childhub.ch/webpub/csechome>
- Young Media Australia's Cyber Safety project, <http://www.youngmedia.org.au/yma/cyber.html>

สายด่วนแจ้งข่าวต่าง ๆ

- Australia: <http://www.aba.gov.au/what/online/complaints.htm> รายงานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตและนิวส์กรุปที่รวมสื่อลามกเด็กและสื่อตองทามอื่น ๆ NetAlert เป็นเบอร์โทรศัพท์และบริการอินเทอร์เน็ตที่ให้คำแนะนำแก่เด็ก ๆ และครอบครัวถึงวิธีใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย
- Austria: <http://hotline.ispa.at> สายด่วนแจ้งข่าวของออสเตรเลียที่เน้นเรื่องสื่อลามกเด็กและลัทธินาซีใหม่ ทางสายด่วนฯ จะแจ้งไปให้ผู้จัดทำเพื่อขอโทษบนเนื้อหาที่ผิดกฎหมายออก ยกเว้นว่าเนื้อหาเหล่านั้นจะจัดทำมาจากต่างประเทศ ซึ่งในกรณีนี้ทางสายด่วนฯ จะแจ้งให้องค์กรผู้เกี่ยวข้องของทราบรวมทั้งแจ้งไปยังสายด่วนแจ้งข่าวอื่นของยุโรปด้วย
- Finland: <http://www.poliisi.fi> บริการสายด่วนนี้ดำเนินงานโดย National Bureau of Investigation. E-mail: vihje.internet@krp.poliisi.fi
- Finland: <http://www.mll.fi> The Children's Ombudsman of the Mannerheim League for Child Welfare ดำเนินงานสายด่วนแจ้งข่าวและให้บริการคำปรึกษาทางกฎหมายเรื่องสื่อลามกเด็กและกิจกรรมของกลุ่มขบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก
- Germany: <http://www.fsm.de> FSM จัดการกับเนื้อหาที่มีต้นกำเนิดมาจากเยอรมนีเท่านั้นและไม่รวมไปถึงชาว Usenet หรือ IRC และไม่ส่งต่อขอร้องเรียนให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่จะทำงานโดยการให้ขอเสนอแนะเพื่อถอดถอนเนื้อหาที่น่าสงสัยออก
- Germany: <http://www.eco.de> บริการฮอตไลน์ยังไม่เริ่มดำเนินการ แต่มีแผนงานที่จะเน้นที่กลุ่มข่าว Usenet เว็บไซต์นี้จะแจ้งให้ ISP ทราบหากมีเนื้อหาที่ผิดกฎหมาย แต่จะไม่ดูว่าเนื้อหานั้นมาจากในท้องถิ่นเอง หรืออยู่ในต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ECO ไม่ส่งต่อข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- Ireland: <http://www.hotline.ie> สายด่วนแจ้งข่าวรับรายงานจากไอร์แลนด์และเน้นไปที่สื่อลามกเด็กและการเอาเปรียบเด็กทางเพศ สายด่วนฯ นี้ครอบคลุม WWW และกลุ่มข่าวต่าง ๆ แต่ครอบคลุม IRC ได้อย่างจำกัด เนื้อหาของรายงานจะถูกประเมิน และถ้าเนื้อหานั้นผิดต่อกฎหมายไอริชและตัวเซิร์ฟเวอร์อยู่ในประเทศไอร์แลนด์แล้ว ทางสายด่วนฯ จะแจ้งให้ทั้ง ISP และเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ หากมีการค้นพบเนื้อหาที่อยู่นอกประเทศ ก็จะมีการแจ้งไปที่สายด่วนในประเทศนั้น
- Netherlands: <http://www.meldpunt.org> ศูนย์ฮอตไลน์แจ้งตำรวจให้ทราบในกรณีที่ผู้จัดทำเนื้อหาไม่ยอมลบข้อมูลออกจากเว็บไซต์ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากที่ทาง Meldpunt ได้เตือนแล้ว Meldpunt ยังรายงานให้แก่ ISP และขอให้ ISP ช่วยเหลือตำรวจในกรณีที่จำเป็นด้วย
- Norway: children@risk.sn.no ทางหน่วยงานจะรับรายงานจากในและนอกประเทศนอร์เวย์และเน้นที่สื่อลามกเด็กและการเอาเปรียบเด็กทางเพศ เว็บไซต์นี้ครอบคลุม www กลุ่มข่าว Usenet และ IRC เป็นต้น และส่งผ่านข้อมูลไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ไม่ติดต่อผู้จัดทำเนื้อหาหรือ ISP ยกเว้นเมื่อ ISP เป็นผู้ให้เชื่อมต่อกับข้อมูลที่ผิดกฎหมายเหล่านั้น เช่น กรณีกลุ่มข่าวกลุ่มหนึ่งเน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก

- UK: <http://www.internetwatch.org.uk> IWF เกี่ยวข้องกับแหล่งต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต ทาง IWF จะรายงานให้ ISP ลบเนื้อหาที่น่าสงสัยออก และแจ้งให้แก่ UK National Criminal Intelligence Service บริการนี้จะบอกว่าหน่วยงานตำรวจส่วนไหนที่รับผิดชอบในสหราชอาณาจักรและต่างประเทศ และส่งข้อมูลนี้ต่อ
- USA: <http://www.missingkids.com> สายด่วนแจ้งข่าวนี้ดูแลทุกแง่มุมของการเอาเปรียบเด็กในธุรกิจทางเพศ และรักษาฐานข้อมูลรายงานต่าง ๆ องค์กรรักษากฎหมายกลางจะเป็นผู้เข้าถึงฐานข้อมูลนี้ และศูนย์ฯ ยังส่งรายงานให้เจ้าหน้าที่รักษากฎหมายในท้องถิ่นด้วย โทรศัพท์สายด่วน Tipline สือลามกเด็ก คือ 1-800-843-5678

เว็บไซต์ภาษาไทย

1. องค์กรที่ทำงานด้านเด็ก

มูลนิธิเด็ก www.ffc.or.th

เว็บไซต์ของมูลนิธิเด็ก ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานขององค์กร กิจกรรมสำหรับเด็ก และกิจกรรมสนับสนุนองค์กร นอกจากนี้ยังมีกระดานเสวนาให้เด็ก ๆ ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อีกด้วย

มูลนิธิปวีณา หงส์สกุล เพื่อเด็กและสตรี www.pavena.thai.com

มูลนิธิที่ให้การช่วยเหลือแก่เด็กและสตรีที่ถูกทารุณกรรม รวมข้อมูลต่าง ๆ ของมูลนิธิ พร้อมทั้งรับแจ้งเบาะแส การทำทารุณกรรมเด็กและสตรี

มูลนิธิคุ้มครองเด็ก www.childprotection.or.th

มูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็ก ซึ่งถูกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองละเมิดสิทธิโดยผิดกฎหมาย

สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน (สอ.ตย.) www.dordek.org/ncyd

เว็บไซต์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ และการทำงานของ สอ. ตย.

สถาบันเด็กมูลนิธิเด็ก www.childthai.org

ห้องสมุดออนไลน์ สามารถหาข้อมูลได้ทางอินเทอร์เน็ต มีกิจกรรมที่น่าสนใจเกี่ยวกับเด็ก ข้อมูลขององค์กรที่ทำงานด้านเด็กและครอบครัว รวมถึงกระดานเสวนาสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สมาคมไทสร้างสรรค์ www.taiwisdom.org

องค์กรพัฒนาเอกชนสาธารณประโยชน์เพื่อเด็กและครอบครัวจังหวัดขอนแก่น ให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กร บทความน่ารู้ และลิงค์เว็บไซต์อื่นเกี่ยวกับเด็ก

กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก www.members.tripod.com/VGCD/

มูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเร่ร่อนในจังหวัดเชียงใหม่ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเด็กเร่ร่อน และกิจกรรมการทำงานช่วยเหลือของกลุ่มอาสาสมัคร

มูลนิธิดวงประทีป www.dpf.or.th

มูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและผู้ยากไร้ในชุมชนคลองเตย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของ การทำงานในสลัม และโครงการการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก www.thaichildrights.org

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร และ โครงการต่าง ๆ ขององค์กร รวมทั้งข้อมูลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็ก

มูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนไทย www.ruamchit.org
มูลนิธิในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

กองทุนเด็กตอย www.bannok.com/hillchild/

โครงการของศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมกระจงา เน้นการทำงานในด้านการศึกษาเพื่อชีวิตชุมชน ใน อ.แม่ยาว จ.เชียงราย ช่วยส่งเสริม และสนับสนุนให้เด็ก และชุมชนมีสภาพความเป็นอยู่ชีวิตที่ดีขึ้น

เครือข่ายยูธเน็ต (YouthNet) www.dordek.org/yn/index.html

เครือข่ายองค์กร และมูลนิธิที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กในประเทศไทย

เวทีสิทธิเด็ก <http://dordek.org/crc/index.html>

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาสิทธิเด็ก รวมทั้งอนุสัญญาระดับการคุ้มครอง

ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน <http://www.depdc.org/>

ศูนย์ลูกหญิง อ.แม่สาย เชียงราย เป็นหน่วยงานพัฒนาเอกชนทำงานช่วยเหลือเด็ก สตรี และชุมชน ใน อ. แม่สาย เชียงราย

โครงการผู้หญิงไทยในวันพรุ่งนี้ <http://www.twtcmu.org/>

โครงการเพื่อช่วยเหลือเด็กที่ยากจน และอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิด ให้ได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น รวมทั้งฝึกทักษะในการใช้ชีวิต ในเว็บไซต์รวบรวมข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์เด็กหญิงที่น่าสยดสยอง และกิจกรรมในโครงการ

โครงการสานฝันให้น้อง <http://www.sarnfan.8m.com/menu.htm>

โครงการช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ขาดแคลนและด้อยโอกาสทางการศึกษาตามชนบท ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานและกิจกรรมของโครงการ

2. Hotlines

ศูนย์รับแจ้งเหตุการเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร และข้อมูลที่ไม่เหมาะสมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
<http://www.cattelecom.net/watch-dog/>

แบบฟอร์มแจ้งเรื่องร้องเรียนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ <http://www.police.go.th/cpl/complaint2.html>

3. แหล่งข้อมูลสำหรับผู้ปกครอง

ชมรมผู้ปกครองไทยออนไลน์ www.thaiparents.net

ศูนย์กลางของผู้ปกครองไทยออนไลน์ที่ช่วยกันสอดส่องดูแล ให้เด็ก ๆ พ้นจากภัยทางอินเทอร์เน็ต

ห้องสนทนาพ่อแม่ <http://www.dordek.org/cgi-dordek/boardlist.pl>

กระดานเสวนาสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองได้มาสอบถาม และแสดงความคิดเห็น

Decnoi.com <http://www.decnoi.com> ศูนย์ข้อมูลด้านการศึกษาและสารพันปัญหาสำหรับเด็กเล็ก
อนุบาล - ป.6 ทั้งใน-นอกระบบโรงเรียน

Thai Gited <http://www.thaigifted.org>
เว็บไซต์ให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ และวิธีการสำรวจแวວความเป็นเด็ก
ที่มีความสามารถพิเศษ

แฟมิลีโซน <http://www.familyxone.com/indexfx.asp>
เว็บไซต์สำหรับพ่อแม่ ให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กแรกเกิด และการเลี้ยงดูเด็ก เช่น นิทาน อาหารสำหรับเด็ก
การตั้งชื่อ โรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ

Healthykids โสมเพจสุขภาพเพื่อเด็ก <http://www.thai.net/healthykids/>
เว็บไซต์สุขภาพเด็ก ถาม-ตอบปัญหาสุขภาพกับกุมารแพทย์ และ สารสุขภาพต่าง ๆ ที่น่าสนใจ

Churdchoo.com โสมเพจสุขภาพเพื่อเด็ก <http://www.churdchoo.com/>
โสมเพจสุขภาพเด็ก สตรี และครอบครัว ถามตอบปัญหาสุขภาพเด็กโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

4. แหล่งข้อมูลสำหรับเด็ก

Beeskids www.beeskids.com
สาระ ความบันเทิง สื่อเสริมประสบการณ์รูปแบบใหม่ สำหรับผู้ปกครอง และครอบครัว สาระ
ความรู้สำหรับเด็ก

SchoolNet@1509 www.school.net.th
เว็บไซต์ให้ข้อมูลทางการศึกษา และให้คำปรึกษาในด้านการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน

Every Kid www.everykid.com
เว็บไซต์รวมกิจกรรมออนไลน์สำหรับเด็ก เช่น เกมส์ นิทาน สอนทำเว็บไซต์แบบง่าย ๆ และความรู้รอบตัวต่าง ๆ

Thailand Kid www.thailandkid.com
สื่อเพื่อสิทธิเด็ก รวมข้อมูลกิจกรรม โครงการ"ร่วมด้วยช่วยเด็ก" ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ
ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน รวมทั้งกระดานเสวนาให้เด็ก ๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

ProEd Town www.proedtown.com
รวบรวมเกมส์และกิจกรรมออนไลน์สำหรับเด็ก รวมทั้งกระดานเสวนาให้เด็ก ๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

บอร์ดสนทนา คุยกับพี่จ๊กจั่น <http://www.dordek.org/jugjun/>
กระดานเสวนาให้คุยกับพี่จ๊กจั่น ให้คำปรึกษาแก่เด็ก ๆ

รวมเรื่องเยาว์เล่าสู่กัน (Tales from Thai childhood) <http://www.siamweb.org/thailand/children>
หนังสือบอกเล่าความเป็นอยู่และการเลี้ยงดูเด็กไทยในสมัยก่อน เป็นหนังสือที่ระลึกเนื่องในโอกาสสมโภช 200 ปี
กรุงรัตนโกสินทร์

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน <http://kanchanapisek.or.th/kp6>

เว็บไซต์รวมสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน ให้เยาวชนสามารถค้นหาข้อมูลออนไลน์ได้ (เป็นบางส่วนเท่านั้น)

โรงเรียนสอนศิลปะ เด็ก-ผู้ใหญ่ สมุดไทย <http://www.smoodtai.com>

เว็บไซต์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสอนศิลปะเด็ก - ผู้ใหญ่ เช่น หลักสูตรศิลปะ และยังมีกระดานเสวนาสำหรับเด็กและผู้ปกครองได้พูดคุยกันในเรื่องศิลปะ

ของเล่นเด็กพื้นบ้านภาคกลางเพื่อการพัฒนาเด็ก <http://www.thaigamemedia.com/>

รวบรวมรายชื่อและวิธีทำของเล่นเด็กพื้นบ้านภาคกลาง ให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้วิธีการทำของเล่นพื้นบ้านด้วยตัวเอง

โรงเรียนศิลปะเด็กศิลปะสร้างสรรค์ <http://www.thekidsart.com/>

เว็บไซต์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสอนศิลปะเด็ก เช่น หลักสูตรศิลปะ และกิจกรรมสำหรับเด็กต่าง ๆ ทั้งยังมีกระดานเสวนาสำหรับเด็กและผู้ปกครองได้พูดคุยกันในเรื่องศิลปะ

รายการเจ้าขุนทอง <http://www.ch7.com/kid/kid.htm>

รายการสำหรับเด็ก ออกอากาศทางโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ภาคผนวก

I. นโยบายของ ECPAT เรื่องสื่อลามกเด็ก

- ECPAT ต่อด้านทุกรูปแบบของการแสดงภาพเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีไม่ว่าจะเป็นการเขียนภาพหรือแถบเสียงที่แสดงทำให้เห็นว่าเด็กนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ หรือทำให้เห็นอวัยวะเพศของเด็กในทางลามกอนาจาร
- ECPAT เชื่อว่าทุกประเทศควรกำหนดให้การผลิต การแจกจ่าย การนำเข้า และการมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกเด็กหรือสื่อที่ทำปลอมแปลงขึ้นมาเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และกำหนดให้มีการลงโทษอย่างรุนแรงต่อผู้แจกจ่าย ผู้นำเข้า และ/หรือผู้ครอบครอง และไม่ควรมีการต้องพิสูจน์ว่ามีเจตนาในทางผิดกฎหมายหรือมีไว้เพื่อการค้าหรือไม่ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ ECPAT พร้อมที่จะทำการรณรงค์และสร้างความตระหนักเพื่อทำให้เกิดกฎหมายที่เพียงพอในทุกประเทศ
- ECPAT เชื่อว่าสิทธิของเด็ก (โดยทั่วไปและโดยเฉพาะ) ที่จะได้รับการปกป้องจากการเอาเปรียบทางเพศควรจะมีมีความสำคัญเหนือกว่าความเป็นส่วนตัวหรือเสรีภาพในการแสดงออกของผู้ใหญ่ ประโยชน์สูงสุดของเด็กจะต้องมาก่อนเสมอ
- ECPAT สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบทางกฎหมายและกลไกการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการจัดการประสานงานในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อทำให้เกิดความระมัดระวังในการดำเนินคดีเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กในอินเทอร์เน็ต ECPAT มุ่งที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีและประสานความร่วมมือกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า (ISP) และอุตสาหกรรมการผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์และเครื่องมือค้นหา (search engine) ต่าง ๆ เพื่อแสวงหาทางแก้ไขปัญหาเทคโนโลยีในการส่งผ่านสื่อลามกเด็กทางคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต
- ECPAT ส่งเสริมให้ ISP ร่าง “จรรยาบรรณ” สำหรับธุรกิจผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า เพื่อกระตุ้นให้เกิดความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการรายงานสื่อลามกเด็กต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบถึงเจตนาของตน รวมทั้งพัฒนาข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับเด็กในไซเบอร์ของตน ECPAT สนับสนุนให้ ISP ร่วมมือกับองค์กรรักษากฎหมายเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตโดยกลุ่มผู้ชอบละเมิดเด็ก

- ECPAT สนับสนุนให้มีโครงการให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่สังคม เพื่อช่วยลดความเสี่ยงที่เด็กจะตกเป็นเหยื่อของการทำสื่ออนาจารเด็ก หรือเป็นเหยื่อของการล่อลวงหรือเสี่ยงต่อสื่อที่เป็นอันตรายในอินเทอร์เน็ต

- ECPAT ส่งเสริมให้มีการพัฒนาสายด่วนแจ้งข่าวในระดับชาติและมีเว็บไซต์เพื่อการศึกษาซึ่ง ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถรายงานเรื่องสื่อลามกเด็ก และเรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ต

- การทำงานของ ECPAT ดำเนินว่าเจ้าหน้าที่หรือสมาชิกขององค์กรไม่สมควรมีสื่อลามกเด็กไว้ในครอบครอง ยกเว้นว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและเป็นความร่วมมือระหว่างกัน โดยจะต้องจัดเก็บสื่อเหล่านี้ไว้อย่างเข้มงวดและนำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

- ECPAT สนับสนุนให้องค์กรผู้รักษากฎหมายใช้ตัวอย่างของสื่อลามกเด็กแก่กลุ่มเฉพาะที่จะสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้ตัวอย่างเช่น ผู้ออกกฎหมายหรือผู้พิพากษา

พจนานุกรม

- **Browser (บราวเซอร์):** โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้อ่านเอกสารมาแสดงบนจอภาพโดยเฉพาะเพิ่มข้อมูลแบบ HTML บราวเซอร์เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับการท่อง World Wide Web ซึ่งเป็นบริการข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- **Chatroom (แชทรูม หรือ ห้องสนทนา):** เป็นพื้นที่ในอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายร่วมกับคอมพิวเตอร์อื่นที่ผู้ใช้สามารถสื่อสารในเรื่องที่สนใจเฉพาะได้
- **Download (ดาวน์โหลด):** เป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์หนึ่งมายังอีกระบบหนึ่งหรือมายังแผ่นบันทึกข้อมูล (ดิสก์)
- **E-mail (อีเมลล์):** ระบบการส่งข้อความโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากผู้ใช้คอมพิวเตอร์คนหนึ่งไปยังผู้รับหนึ่งคน หรือมากกว่านั้น โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- **Gigabyte (กิกะไบท์):** หน่วยของข้อมูลที่มีค่าเท่ากับหนึ่งพันล้านไบท์ (หนึ่งไบท์มีค่าเท่ากับหนึ่งตัวอักษรหรือหนึ่งตัวเลข)
- **Internet (อินเทอร์เน็ต):** เครือข่ายข้อมูลสากลซึ่งต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ผู้ใช้สามารถเข้าไปสู่เครือข่ายนี้ได้โดยการเชื่อมผ่านโมเด็ม (อุปกรณ์แปลงสัญญาณ)
- **Internet Service Provider (ISP):** ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้า
- **Megabyte (เมกะไบท์):** ขนาดของหน่วยของข้อมูลหรือความเร็วของเครือข่าย มีค่าเท่ากับหนึ่งล้านหรือ 1,048,576 ไบท์
- **Login/on: Log/off/out (ขั้นตอนการเข้าและการออกจากระบบ):** การเข้าสู่ขั้นตอนเพื่อเริ่มใช้งาน (หรือเพื่อยุติการใช้งาน) ระบบคอมพิวเตอร์หนึ่ง ๆ
- **Morphing (การแปลงภาพ):** การแต่งภาพจากภาพหนึ่งให้เป็นอีกภาพหนึ่งอย่าง กลมกลืนและค่อยเป็นค่อยไป โดยใช้เทคนิคการสร้างภาพของคอมพิวเตอร์ หรือภาพที่ถูกแต่งโดยวิธีนี้
- **Newsgroup (นิวส์กรุปหรือกลุ่มข่าว):** กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่แลกเปลี่ยนอีเมลล์หรือมีหัวข้อที่สนใจเหมือนกัน
- **Scanner:** เครื่องมือทำสำเนาเอกสารและแปลงเป็นข้อมูลดิจิทัล
- **Software (ซอฟต์แวร์):** โปรแกรมหรือข้อมูลปฏิบัติการที่ใช้โดยคอมพิวเตอร์
- **Upload (อัปโหลด):** การถ่ายโอนข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่กว่า การดำเนินการ หรือกระบวนการถ่ายโอนข้อมูล
- **Usenet (ยูสเน็ต):** บริการอินเทอร์เน็ตที่รวมเอากลุ่มข่าวจำนวนนับพันเข้าด้วยกัน
- **Webpage (เว็บเพจ):** เป็นเอกสารแบบ hypertext ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันและกันได้ และเปิดใช้ได้บน World Wide Web
- **Website (เว็บไซต์):** จุดต่อเชื่อมอินเทอร์เน็ตที่มีเว็บเพจหนึ่งเว็บเพจหรือมากกว่านั้น
- **W.W.W. (World Wide Web):** ระบบข้อมูลที่แผ่ขยายในอินเทอร์เน็ตที่มีสถานที่จัดเก็บเอกสารที่เชื่อมต่อกับเอกสารอื่นโดยส่วนเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์เทกซ์

- เทคโนโลยีใหม่คืออะไรและทำงานอย่างไร • ISP คืออะไร และทำไมถึงมีความสำคัญนัก
 - ผู้คนติดต่อสื่อสารกันอย่างไรทางอินเทอร์เน็ต • ผู้ที่ชอบปล่อยให้เด็กใช้โปรแกรมอะไรกัน
 - ทำไมเด็กจึงถูกทำร้ายได้ในโลกอินเทอร์เน็ต • สื่อลามกเด็กคืออะไร
 - ทำไมสื่อลามกเด็กจึงเป็นปัญหาใหญ่บนอินเทอร์เน็ต • มีใครริเริ่มหาทางแก้ไขปัญหานี้แล้วบ้าง
 - กฎหมายมีมาตรการเรื่องสื่อลามกเด็กอย่างไร • ผู้คนควรมีเสรีภาพในการรับ
- ข้อมูลข่าวสารแค่นั้นทางอินเทอร์เน็ต • เราสามารถคุ้มครองเด็กจากอันตรายบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร
- โปรแกรมกั้นกรองและตรวจสอบเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตทำงานอย่างไร • ท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อป้องกันเด็ก ๆ จากอันตรายบนอินเทอร์เน็ต